

எல்லோருக்கும் கல்வி

உலகநாதர் நவரத்தினம்

எல்லோருக்கும் கல்வி

உலகநாதர் நவரத்தினம்

நூலின் பெயர்	-	எல்லோருக்கும் கல்வி
ஆக்கியோன்	-	உலகநாதர் நவரத்தினம் BA(cey) Dip. in Ed.(SL) MEd(SL) MEd(Aus)
அதற்பதிப்பு	-	2001 மூன்றாண்டு பதிப்பு
இரண்டாம் பதிப்பு	-	2002 மூன்றாண்டு பதிப்பு
பக்கங்கள்	-	53
பதிப்பகம்	-	ஏ, ஜே, பதிப்பகம்
விலை	-	75/-
பதிப்புரிமை	-	திருமதி. வி. நவரத்தினம், 83/9B, 37 ஆம் ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.

முன்னுரை

“எல்லோருக்கும் கல்வி” என்னும் குறிக்கோள் இன்று உலகளாவிய அடிப்படையில் விரிவடைந்து காணப்படுகின்றது. இந்தக் குறிக்கோள்களை எய்தும் பொருட்டு அரசுகளும், அரசுக் கார்ந்த நிறுவனங்களும், சர்வதேச, தேசிய அடிப்படையில் செயற்பட்டு வருகின்றன. இயக்க அடிப்படையில் ஒருங்கிணைந்து செயற்படுவதன் முக்கிய குறிக்கோள், ஆகக் குறைந்தது இழிவளவான எழுத்தறிவு மட்டத்தை எல்லோரும் அடைய வேண்டும் என்பதற்காகவே யாகும். எல்லோருக்கும் அடிப்படைக்கல்வியை வழங்குவதன் மூலமே, ஏனைய துறைகளின் மூலம் பெறும் பயன்களை மனித வர்க்கம் அநுபவிப்பதற்கான அடிப்படையைப் பெறுவதாக இருக்கும்.

இச்சிறநூலாக்கத்திற்கு ஊக்கமளித்தோர் பலராவர். அவர்களில் இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் நிர்வாகச் செயலாளர் திரு. சி. சரவணபவானந்தன் முக்கியமானவராவார்.

இந்நூலை சரவை பார்ப்பதற்கு உதவியோரில் திரு. மா. கணபதிப்பிள்ளை தமிழ்த் துறைத் தலைவர், நோயல் கல்லூரி அவர்களுக்கும், செஸ்வி. புண்ணியேஸ்வரி நாகலிங்கம், பிரதான செயற்றிட்ட அதிகாரி, தேசிய கல்வி நிறுவகம் அவர்களுக்கும், தனது வேலைகளுக்கு மத்தியில் இப்புத்தகத்தை எழுத்துருவில் வடிப்பதற்கு உதவிய எனது மகள் செஸ்வி. ந. காயத்திரிக்கும், கண்ணியாக்கம் செய்து தந்த செஸ்வி. க. கமலவேணிக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இப்புத்தகத்திற்கு அணிந்து ரை வழங்கிய இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் தலைவர் திரு. எஸ். தண்டாயுதபாணி அவர்களுக்கும், நூலின் முதன்பதிப்பை அச்சுருவாக்க முன்வந்த இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் நீர்கொழும்புக் கிளைக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

2. நவரத்தினம்.

பணிப்பாளர்,

தேசிய ஆசிரியர் கல்வி அதிகார சபை.

அணிந்துரை

மனித சமுதாயத்தின் அபிவிருத்தி பற்றி சிந்திக்கும் பொழுது, இவ் அபிவிருத்திக்கு கல்வி மறுக்கமுடியாத ஒரு காரணியாக அமைவதை எம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இன்றைய உலக சமுதாயத்தை நோக்கும்போது சில சமூகங்கள் பல்வேறுபட்ட துறைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்து செல்ல, சில சமூகங்கள் வளர்ச்சியில் குன்றியுள்ள நிலையை அவதானிக்க முடியும். இவ்வேறுபாடு எதனால் ஏற்படுகிறது? என்பதை ஆராய்ந்தால் ஒழுங்குமுறையாக கண்ணியம் பெற்றுக் கொள்கின்ற ஒரு சமூகம் வளர்ச்சியடைவதையும், ஒழுங்குமுறையாக கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ளாத சமூகம் வளர்ச்சியில் பின்தள்ளப்படுவதையும் அறியலாம். இதற்கு உலக சமுதாயத்தில் தெளிவான பல்வேறு உதாரணங்களைக் கூறமுடியும். ஆகவே ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் கல்வி ஓர் அவசியமான காரணியாக அமைவது புலனாகின்றது.

வளர்ச்சியில் குன்றியிருக்கின்ற சமூகங்கள் மத்தியில் ஓர் எழுச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு அச்சமூகங்கள் மத்தியில் ஒரு சிந்தனை மாற்றம் ஏற்பட வேண்டியது அவசியமாகும். மனிதன் ஒரு சிந்திக்கும் பிராணி என்று கூறப்படுகின்றான். ஆகவே மனிதனது சிந்தனை ஆற்றலை வளர்த்து, வளப்படுத்துவதன் மூலமாக அவனது வாழ்க்கையில் முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்தலாம். இச்சிந்தனை சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு விருத்திக்கான அடிப்படை கல்வியில் தங்கியுள்ளது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. சமூக மாற்றத்திற்கான ஒரு பிரதான உந்துசக்தியாக கல்வியே விளங்குகிறது. மனிதகுல அபிவிருத்திக்கு கல்வி அவசியமான காரணியாக அமைகின்றது.

ஆகவே மனித சமூகம் விருத்தியடைவதற்குத் தேவையான கல்வியை அச்சமூகத்திற்கு வழங்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. எனவேதான் கல்வி மனிதனின் அடிப்படை உரிமையாகும் என ஐக்கிய நாடுகள் அமையத்தின் மனித உரிமைகள் சாசனமும் வலியுறுத்துகின்றது.

பொருளடக்கம்

பக்கங்கள்

*	முன்னுரை	ii
*	அணிந்துரை	iii
1.	அறிமுகம்	01
2.	ஏன் எல்லோருக்கும் கல்வி	08
3.	எல்லோருக்கும் கல்வியை வழங்குவதற்கான அடிப்படை	16
4.	உலகக்கல்வி நிலை	25
5.	சுதந்திர இலங்கையில் எல்லோருக்கும் கல்வி ...	34
6.	எல்லோருக்கும் கல்வியை முன்னேற்றுவதற்கான முன்மொழிவுகள்	41
7.	உசாத்துணைகள்	47

இந்த அடிப்படையிலேதான் ‘எல்லோருக்கும் கல்வி’ என்ற தத்துவம் இப்போது உலக சமூகங்களின் மத்தியில் அக்கறையோடு பேசப்படுகின்றது. நாடுகளின் அரசாங்கங்களும் ஐக்கிய நாடுகள் அமையும் ‘எல்லோருக்கும் கல்வி’ என்ற விடயத்தில் தீவிரமாகச் செயலாற்றுகின்றன. ‘எல்லோருக்கும் கல்வி’ என்ற இவ்விடயத்தின் மீது ஒரு சமூக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டிய கடம்பாடு ஆசிரிய சமூகத்திற்கும் உண்டு.

கல்விப்புலத்தில் பணியாற்றுபவர்கள் என்ற பின்னணியில் ஆசிரிய சமூகங்கள் இவ்விடயத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும்போது அது காத்திரமான விளைவுகளைத் தரும் என நம்பலாம். அந்த வகையில் இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் நீர்கொழும்புக் கிளையினரின் அனுசரணையுடன் ‘எல்லோருக்கும் கல்வி’ என்ற இச்சிறுநூல் வெளியிடப்படுவது பாராட்டத்தக்க ஒரு விடயமாகும்.

ஆசிரியர் கல்விக்காகத் தேசிய அதிகார சபையின் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றும் திரு. உ. நவாத்தினம் அவர்கள் இந்நாலை எழுதியுள்ளார். காலத்தின் தேவை கருதிய இந்நாலில் வாசகர்களுக்கு பயனுள்ள பல தகவல்கள் மிக ஒழுங்கான முறையில் தரப்பட்டுள்ளன. இந்நாலாசிரியர் அவர்கட்கும், இந் நாலில் வெளியீட்டுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் நீர்கொழும்பு கிளையின் நிருவாகிகளுக்கும், இவ் வெளியீட்டுக்கு பின்புலமாக நின்று பணியாற்றிய எமது சங்கத்தின் நிர்வாகச் செயலாளர் திரு. சி. சரவணபவானந்தன் அவர்களுக்கும் எமது பாராட்டுக்கள் உரித்தாக்கட்கும்.

சி. தண்டாயுதபாணி,

தலைவர்,

இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கம்.

அறிமுகம்

“எல்லோருக்கும் கல்வி” என்னும் சிந்தனை எல்லா சமூக அமைப்பிலும் முக்கியமாகக் கருதப்பட்டாலும், ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் சாசனமே இதனை மனித சமூகத்தின் அடிப்படைத் தேவையாகச் சர்வதேச அளவில் உறுதி செய்தது. இந்தப் பின்னணியில் 1990 ஆம் ஆண்டில் தாய்லாந்து நாட்டிலுள்ள ஜோம்ரியன் மாநாடு, எல்லோருக்கும் கல்வி என்னும் தத்துவத்தை நடைமுறையில், சர்வதேச அடிப்படையில் சாத்தியப் படுத்துவதற்கான முழுமையான முயற்சியில் இறங்கியது. இம் மாநாட்டில் உலக நாடுகளினதும், ஐக்கிய நாடுகள் அமையத்தின் இணைப்பு நிறுவனங்களினதும், உலகிலுள்ள எண்ணிறைந்த அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களினதும் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டு 2000 ஆம் ஆண்டில் உலகிலுள்ள அனைவருக்கும் அடிப்படைக் கல்வியை வழங்கலாமெனத் திட்ட மிட்டனர்.

இந்தப் பின்னணியில் உலக நாடுகளும், ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் இணைப்பு நிறுவனங்களும், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் முனைப்பாக இயங்கியபோதிலும் எல்லோருக்கும் கல்வி என்னும் இலக்கை அடைவதற்கு இன்னும் பல காலம் எடுக்குமா? அல்லது இதுவோர் கருத்தியல் ரீதியான அடைய முடியாத இலக்கா? என்னும் மனப்பாங்கு கல்வியியலாளர்கள் மத்தியில் தோன்றாமல் இல்லை. இலக்கை அடைவதற் கான காலம் காலாவதியான போதும், அவ் விலக்கை அடைவதற்கான காலங்களை மேலும் நீடிக்கப்பட்டது. 2000 ஆம் ஆண்டளவில் செனிகல் நாட்டில் உள்ள டர்கா நகரில் கூட்டப்பட்ட மாநாட்டில், எல்லோருக்கும் கல்வியை அடைவதற்கான இலக்கு 2015 ஆம் ஆண்டு வரை நீடிக்கப் பட்டது. இலக்கை அடைவதற்கான முயற்சியை கூட்டாக மேற்கொள்வதற்கு உலக நாடுகளின் தலைவர்களும் இயெந்து கொண்டனர்.

எல்லோருக்கும் கல்வியை வழங்குவதானால் மனிதனின் முழுமையான வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியும். இதன் மூலம் மனித குலத்தின் வறுமை, அறியாமை, விலக்கி வைத்தல், கட்டுப்படுத்தல், யுத்தம் போன்றவற்றை

விலக்க முடியும். அத்தோடு எல்லோருக்கும் கல்விக்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதாலேயே, கல்வியானது ஓர் அடிப்படை உரிமை என்ற ஜக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் சாசனத்தின் சரத்தும் உறுதி செய்யப்படுவதாகவும் அமையும். எவ்வாறாயினும் எல்லோருக்கும் கல்வி என்பது இலகுவாக அடையக்கூடிய விடயமும் அன்று . இருந்த போதும் மக்களைக் கல்வி மயமாக்காது நாட்டை முன்னேற்ற முடியாது என்பதுவும் நன்கறிந்த விடயமாகும். இதனாற்தான் நாடுகளில் வறுமையை இல்லா தொழிக்க வேண்டுமாயின் முதலில் மக்களை எழுத்தறிவுடையோராக்குதல் இன்றியமையாததாகும் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது .

ஆரம்பக் கல்வியானது கட்டாயமாக வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதோடு, அக்கல்வி இலவசமாகவும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது இன்றைய உலக எதிர்பார்ப்பாகும். உலகில் பல காலங்களாக எடுத்து வரும் முயற்சிக்கு இடையே, இம்முயற்சி இன்னும் கைகூடவில்லை என்பது வெள்ளிடமைலையாகும். கல்வியில் காணப்படும் பாரிய இடைவெளியில் வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளிடையே மட்டுமல்லாது வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளுக்கிடையேயும், பாரிய வேறுபாடுகள் காணப்படுவது வெளிப்படையான உண்மையாகும். பல கலாசார, பல்லின நாடுகளில் குறித்த சில நாடுகளில் கல்வி வளர்ச்சி பொறுத்து இனக் குழுக்களுக்கிடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

1980 ஆம் ஆண்டின் முடிவில் யினெஸ்கோ 100 வளர்முக நாடுகளில் நடத்திய ஆய்வின்படி முன்றில் இரண்டு பங்கு நாடுகள் தமது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கல்விக் கென ஒதுக்கி வந்த தொகையைக் குறைத்துள்ளனவென்றும், 50 சதவீதமான நாடுகளில் ஆரம்ப வசூல்புக்களில் சேரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை வீழ்ச்சியடைந்துள்ள தென்வும் தெரிய வந்துள்ளது. வளர்முக நாடுகளில் வயதுவந்த நால்வரில் ஒருவருக்குப் படிக்கவோ, வாசிக்கவோ தெரியாது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது .

உலகில் வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளில் முக்கியமானதொன்றாகக் கருதப்படும் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் கல்வி நிலை பற்றி அண்மையில்

வெளியான அறிக்கையொன்று இதனைத் தெட்டத்தெளிவாக விளக்குகின்றது. இவ்வறிக்கை ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வாழும் சிறுவர்களில் ஆறு பேரில் ஒருவர் வறுமையில் வாழுகின்றார் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இந்திலையில் சிறுவர்களின் கல்வி நிலையை எவ்வாறு உயர்த்த முடியும் என்பது விடை காணப்பட வேண்டிய வினாவாகும். கல்வி தொடர்பாக ஐக்கிய அமெரிக்காவின் நிலை இன்னும் மோசமாகவுள்ளது. தரம் நான்கில் கற்கும் மாணவர்களில் 31 சதவீதத்தினர் மட்டுமே வாசித்தல் தொடர்பான இழிவளவுத் தேர்ச்சியை அடைத்துள்ளனர். ஏனைய 41 சதவீதத்தினர் வாசிப்புத் தொடர்பான உரிய தேர்ச்சியை அடையவில்லை. வாசிப்பில் உரிய தேர்ச்சியை அடையாதபோது, எதிர்வரும் காலங்களில் எவ்வாறு தமது கல்வியைத் தொடர முடியும் எனவும் வினவப்படுகின்றது. அத்தோடு ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கு எதிர்வரும் காலத்தில் பெருந்தொகையான ஆசிரியர்கள் தேவைப்படுமெனவும் கூறப்படுகின்றது. அத்தோடு இன்னோர் கருத்தும் அதில் வலியுறுத்தப் படுகின்றது. ஐக்கிய அமெரிக்கா பல பில்லியன் டொலர்களைச் செலவு செய்து ரொக்கற்றுக்களை விண்வெளிக்கு அனுப்புவதற்கும், புதிய ஆய்வுகளைச் செய்வதற்கும் செலவிடுகின்றது. அப்பணத்தைப் பயன்படுத்தி, நான்காம் தரத்திலுள்ள சகல மாணவர்களையும் வாசிக்கக் கற்பிக்க முயற்சித்தால் விளைவுகள் மிகவும் பயனுறுதி வாய்ந்த சமூகப் பங்களிப்பாகக் கொள்ளலாம் என அவ்வறிக்கை கூறுகின்றது.

யுனிசெவ் நிறுவனத்தின் 1997 ஆம் ஆண்டில் உலகச் சிறுவர் நிலை பற்றிய அறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சுமார் ஒரு பில்லியன் மக்கள் ஒரு புத்தகத்தை வாசிக்கவோ, தம் பெயரை ஒப்பிடவோ தெரியாதவர்களாக 21 ஆம் நூற்றாண்டை எதிர்கொள்வார்கள். இந்திலையில் இவர்கள் ஒரு கணிப்பொறியை இயக்குவது பற்றியோ இலகுவான ஒரு விண்ணப்பப்படிவத்தை நிரப்புவது பற்றியோ பேச வேண்டியதில்லை. அத்துடன் இவர்கள் எழுத்தறிவுள்ளவர்களைப் பார்க்கிறும் மோசமான வறியவர்களாயும், நோயாளியாகவும் வாழ்வார்கள்.

இந்தப் பின்னணியில் எழுத்தறிவின்மையால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் தெட்டத்தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. இந்திலைமை வளர்ச்சி அடைந்த

நாடுகளை விட வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளையே பெரிதும் பாதிக்கும். வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளின் அபிவிருத்தி முயற்சி நாட்டு மக்களைக் கல்வி மயப்படுத்துவதிலேயே தங்கியுள்ளது. அடிப்படை எழுத்தறிவில்லாத மக்கள் தமது பாரம்பரியக் கலாசாரத்தின் உண்மையான தாரப்பரியத்தை, உரியவாறு விளங்காத நிலையும் தோன்றலாம். எனவே கல்வியைப் பெற்ற மக்கள் மத்தியிலேயே தமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் திறனும் காணப்படலாம்.

அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பேணல் என்பது சர்வதேச சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒர் அமிசமாகும். உண்மையில் அடிப்படை உரிமைகளை உரியவாறு பேண வேண்டுமாயின், அடிப்படை உரிமையை விளங்குவதற்கும், அதனை அனுபவிப்பதற்கும் பொருத்தமான அடிப்படைக் கல்வியைப் பெற்றிருத்தல் முக்கியமாகும். அடிப்படைக் கல்வியைப் பெறாத சமூக அமைப்பில் அடிப்படை மனித உரிமைகள் பேணப்படுவதில்லை. அவ்வுரிமைகள் அடிக்கடி மீறப்படுகின்றன. எனவே கல்வியை வழங்குவதன் மூலமே, அடிப்படை உரிமைகளை மதித்துப் பேணவும், அதன் மூலம் ஒருவர் அனுபவிக்க வேண்டிய பயன்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் முடியும்.

கல்வியை எல்லோருக்கும் வழங்குவதால் ஏற்படக்கூடிய நல்விளைவுகளிலொன்றாகக் கொள்ளப்படுவது, சமூகக் கட்டடமைப்பு மாற்றமாகும். கல்வி பரவலாக்கப்பட்டு, எல்லோரும் கற்பதற்கான வாய்ப்புக்களும் வசதிகளும் கிடைக்கும்போது கல்வியின் மூலம் சமூகக் கட்டடமைப்பு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தலாம். சமூகக் கட்டடமைப்பின் அடிமட்டத்தில் இருப்போருக்கு சமூகக் கட்டடமைப்பின் மேந்நிலைக்கு உந்துவதற்கு அடிப்படையாக அமைவது கல்வியாகும் என்பதை வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளின் சமூகக் கட்டடமைப்பின் தற்போதைய உள்ளடக்கம் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

பொதுவாக நாடுகளின் ஆரம்ப அடிப்படைக் கல்விக்குப் பொறுப் பாக விளங்கும் அமைப்பு அரசாகும். அரசாங்கங்கள் எவ்வளவு தூரம் கல்வியின் மீது கொண்டுள்ள கரிசனை “எல்லோருக்கும் கல்வி” என்பதில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். எனவே அரசாங்கங்கள் அமைக்கப்படும் போது

கல்வி தொடர்பாக அவ்வரசாங்கங்கள் கொடுக்கும் முன்னுரிமை எல்லோருக்கும் கல்வி இலக்கை செயன்முறை ஆக்குவதில் பங்களிப்புச் செய்கின்றன. கல்விக்காக ஒதுக்கப்படும் நிதியின் அளவிலேயே, நாட்டின் கல்வியின் பொதிக வளங்களின் அளவும், ஆளணியினரின் தொகையும் தங்கியுள்ளது. கல்வியின் தரத்தைப் பண்பு சார்ந்த அடிப்படையிலேயே கணிப்பீடு செய்யலாம். குறிப்பாக மாணவர்களால் உள்வாங்கப்படும் அறிவு, திறன், மனப்பாங்குக்கேள கல்வி தொடர்பான பண்பு சார் அளவுகோல்களாகும். இவற்றை விடுத்து ஆசிரியர் எண்ணிக்கை, மாணவர் எண்ணிக்கை, பாடசாலையின் எண்ணிக்கை என்பவற்றை பொதீக ரதியான அளவுகோல்களாக மட்டுமே கொள்ளலாம்.

மாணவர்களின் கல்வி அடைவுகள், ஆசிரியர்களின் இயலுமையிலேயே தங்கியுள்ளது. ஆசிரியர்கள் தங்கள் பணித்தளை உயர்நிலையில் நிறைவு செய்யும்போது, மாணவர்களின் கல்வி அடைவுகளும் உயர்நிலையில் பேணப்படலாம். இதனாலேயே ஆசிரியர்கள் தொழில் வாண்மை உடையவர்களாக இருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஆசிரிய வாண்மையைப் பொறுத்த வரையில் வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளிலும், ஆசிரியர் வாண்மை குறைந்த ஆசிரியர்கள் கற்பித்தல் பணிக்கு அமர்த்தப்படுகின்றார்கள். இந்நிலையில் வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளின் ஆசிரியர்களின் தொழில்வாண்மைத் தேர்ச்சி மிகக் குறைவாகவே உள்ளதெனலாம். இப்பின்னணியில் எல்லோருக்குமான அடிப்படைக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கான முயற்சியில் ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் பணி முக்கியமானதாகும். ஆரம்ப வகுப்புகளில் கற்பித்தலில் ஈடுபடும் ஆசிரியர்கள், தமிடம் கற்கும் மாணவர்களின் உடல், உள்நிலைக்கும், வாழும் சூழலுக்கும் பொருத்தமான வகையில் கற்பித்தல் மிக முக்கியமாகும்.

எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்குதல் என்பதில், இன்னோர் அமிசம் பெண்பிள்ளைகளின் கல்வி தொடர்பானதாகும். உலகில் காணப்படும் தாரதம்யியம் காரணமாகப் பெண்பிள்ளைகள் கல்வி பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் குறைவாகவே உள்ளன. உலகிலுள்ள ஆரம்ப வகுப்பில் சேராதிருக்கும் பிள்ளைகளில் 60 வீதம் பெண்பிள்ளைகள் என்பது

குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பெண்பிள்ளைகள் எழுத்தறிவற்றவர்களாக இருக்கும்போது சமூக அபிவிருத்தி என்பது, மிகமிகத் தூரத்திலேயே அமைந்திருக்கும். ஒரு பெண் பிள்ளையைக் கல்வி மயமாக்குவதால், ஒரு குடும்பத்தைப் படிப்பித்தலுக்கும், முன்னேற்றுவதற்கும் அது அடிப்படையாக அமைந்துவிடும். வளர்ந்த பெண்கள் தொடர்பான கல்வியும் மிகப் பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. உலகில் எழுத்தறிவற்ற நூறு கோடி மக்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் பெண்களாவர். பெண்கள் கல்வி தொடர்பாக பாகுபாடு காட்டும் நாடுகள் பலவுள். அந்நாடுகள் பெண்களின் கல்வியின்மையால் ஏற்படும் விளைவுகளைக் காலக் கிராமத்தில் உணரக்கூடும்.

உலகத்தில் எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்குவது தொடர்பாக பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றபோதும் இன்றைய சிறுவர்களின் கல்வி அவர்களின் பெற்றோர்களின் கல்வி வாய்ப்பிலும் பார்க்க சிறப்பாக இருக்காது எனப்படுகிறது. கல்வியைப் பெறாதவர்கள் வேலைத் தலங்களில் உபத்திரவங்களுக்கு உட்படுவர் எனச் சிறுவர் உரிமைச் சமவாயம் விபரிக்கின்றது. பிள்ளைகளுக்குப் பொருத்தமான அடிப்படைக் கல்வியை வழங்காதபோது ஏற்படக்கூடிய பாதக விளைவுகள் பலவாகும். குறிப்பாக மாறி வரும் உலகில் அடிப்படைக் கல்வி கிடைக்காதபோது, வாழ்க்கையின் அடிப்படைக்கூறுகளை விளங்கிக் கொள்வதிலும் சிக்கல்கள் ஏற்படலாம். இதனால் அடிப்படைக் கல்வியைப் பெறாதவர்களின் எதிர்காலம் வறுமைக்கும், வாழ்வில் முன்னேற முடியாத இருண்ட நிலைக்கும் தள்ளப்படும்.

கல்வி அறிவு என்பது புதுமைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பாங்கை உருவாக்குவதாகும். கல்வி அறிவு இல்லாதபோது, புதுமைகளை ஏற்றுக் கொள்வதில் தயக்கம் காட்டுவர். இரண்டாவது நிலையில் புதுமைகளை ஏற்க மறுக்கும்போது புதுமைகளை தமது செயற்பாட்டில் உள்வாங்குவதற்கும் விண்ணிற்பர். சாதாரணமாக பயிர்ச்செய்கையில் விளைவை அதிகரிக்கச் செய்க்கூடிய பயனுள்ள புதிய இனங்களையும், வளமாக்கிகளையும் உட்புகுத்தப் பின் திற்பர். எனவே வாழ்வியல் முன்னேற்றத்துக்கு, குறிப்பாக புதுமைகளைப் படுக்கவதற்குக் கல்வி அத்தியாவசியத் தேவையாகும்.

நாட்டின் விருத்திக்கு, அந்நாட்டின் தொழிலாளர் அளவே பக்க பலமாகவுள்ளது. படிப்பறிவற்ற தொழிலாளர் அளவைக் கொண்டு நாட்டை முன்னேற்ற முடியாது. எனவேதான் உலகளாவிய அடிப்படையில் கல்வியின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டுள்ளது. கல்வியை சரியான முறையில் பயன்படுத்துவதாலேயே தொழிலாளரின் வாழ்க்கை பல்வகையிலும் முன்னேற்றம் அடையும்.

உலக ஆசிரிய தொழிலாளர் சம்மேளனத்தின் தலைவர் அல்பேட் சங்கர் “வசதி படைத்தவர்கள் தம் பிள்ளைகளுக்கு பொருளாதார வளங்களை அள்ளிக் கொடுக்கலாம். ஆனால் தொழிலாளர் வர்க்கத்தால் தம் பிள்ளைகளுக்கு எதனைக் கொடுக்க முடியும். தொழிலாளர் வர்க்கத்தால், தமது சந்ததியினருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஒன்றேஒன்று தரமான கல்வி மட்டுமே. தரமான கல்வியை வழங்குவதால், பிள்ளைகள் தரமான வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும். தரமான கல்வியைப் பெறுவதால் நல்லதொரு தொழில் வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். தான் வாழும் சமூகத்தில் நல்லதொரு கெளாவத்தையும், மதிப்பையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். எனவே சமூகத்தின் உயர்நிலைக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடிய உயரிய சக்தி கல்விக்கு மட்டுமே உண்டு. இதனாலேயே எல்லோருக்கும் கல்வி என்பது மனித சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாகவுள்ளது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எனவே இந்தப் பின்னணியில் எல்லோருக்கும் கல்வி எதனைக் குறிப்பிடுகின்றது என்பதில் பல்வேறு தரப்பினர்கள் மத்தியில் கருத்து முரண்பாடு காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் 14 வயதுக்குட்பட்ட யாவரும் கட்டாயமாகப் பாடசாலைக்குச் செல்லவேண்டுமெனச் சட்டம் வரையறை செய்கின்றது. இதனால் சிலர் இதுவே எல்லோருக்கும் கல்வி என்பதாக விளக்கமளிக்கின்றனர். ஆனால் எல்லோருக்கும் கல்வி என்பது கட்டாயக் கல்விக்கு அப்பாலும் செல்கின்றது. வயது வந்தோர் மட்டத்தில் எழுத்தறிவற்றோருக்கான கல்வி கற்பதற்கான வசதி, வாய்ப்புக்கள் என்பனவும் எல்லோருக்கும் கல்வி என்பதில் உள்ளடக்கப்படுகின்றது. எனவே எல்லோருக்கும் கல்வி என்பது அடிப்பைக் கல்வியைக் குறிப்பதாகக்

கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே அடிப்படைக் கல்வியென்பது “குழவிப் பருவத்தையும், குழந்தைகளின் தொடக்கக் கல்வியையும், எழுத்தறிவுக் கல்வியையும், பொது அறிவையும், இளையோர் மற்றும் வயது வந்தோர்க்கான வாழ்க்கைக்குத் திறன்களையும் உள்ளடக்கியது. சில நாடுகளில் உயர்நிலைக் கல்வியையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கும், தங்கள் வாழ்வை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கும், தொடர்ந்து கல்வி கற்பதற்கும் தேவையான அறிவு, திறன்கள், மனப்போக்குகள், நெறிமுறைகள் போன்ற அடிப்படைக் கல்வித் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கான கல்வியை இது குறிக்கிறது.”

இவ்வாறே இன்னும் பல எண்ணக்கருக்கள், எல்லோருக்கும் கல்வி தொடர்பாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வகையில், அடிப்படைக் கல்வி என்பதில் வயது வந்த எழுத்தறிவற்றவர் என்பதும் உள்ளடக்கப்படுகின்றது. எனவே வயது வந்த எழுத்தறிவற்றவர் என்போர் “எழுதப்படிக்கத் தெரியாத, ஒரு மொழியில் எழுதப்பட்ட எளிய வாசகங்களை அறிந்து கொள்ள முடியாத 15 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஒருவர்” என்பதாகும்.

கல்வி முறையிலுள்ள பலவீனங்கள் காரணமாக பாடசாலை மட்டத்தில் வழங்கப்படும் கல்வியானது கற்போனுக்குரிய தேர்ச்சியை வழங்காதவிடத்து, அக்கல்வியானது வாழ்க்கைக்குப் பொருத்தமானதாகக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இதனால், இத்தகையோர் செயன் முறை எழுத்தறிவற்றோர் என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகின்றது. செயன் முறை எழுத்தறிவற்றவர்கள் அன்றாட வாழ்வின் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்வதற்குப் போதிய எழுத்தறிவுத் திறன்கள் கொண்டிராத வயதுவந்தவர்கள்“

ஏன் எல்லோருக்கும் கல்வி!

மனித உரிமைகள் சாசனத்தின் அறிமுகத்தோடு, உலகிலுள்ள சிறுவர்களும், இளைஞர்களும் அடிப்படைக் கல்வியைப் பெறுவதற்கான உரிமையைப் பெற்றனர். கல்வியை வழங்குவதால், தனியாளின் சுயஆக்கம், சமூக, பொருளாதார, கலாசார, அரசியல் செயற்பாடுகளின் விருத்திக்கு ஊக்கமளிப்பதோடு, மனித வள விருத்திக்கும் பங்களிப்புச் செய்யலாம். அத்துடன் தனியாளின் உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கான அடிப்படைகளை வழங்குவதோடு ஏனைய மனிதர்களின் உரிமைகளை மதிப்பதற்கும், அவர்கள் அதனை அனுபவிப்பதற்குமான மனப்பாங்கும் விருத்தியிரும்.

வாக்குரிமை என்பது ஒவ்வொரு மனிதனதும் அடிப்படை உரிமையாகும். ஒவ்வொருவரும் தனது வாக்கைச் சரியாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலமே நல்லதோரு அரசாங்கத்தை அமைக்க முடியும். அடிப்படைக் கல்வியை வழங்குவதனால் மட்டுமேவாக்குரிமையைச் சரியாகப் பயன்படுத்த முடியும். ஒவ்வொருவரும் வாக்குரிமையை பயன்படுத்துவதன் மூலமே ஆட்சியில் தனக்கும் பங்குண்டு என்னும் மனப்பாங்கை விருத்தி செய்ய முடியும்.

1985 ஆம் ஆண்டில் பாரிஸில் நடைபெற்ற வளர்ந்தோர் கல்விக்கான மகாநாட்டில் கற்றலுக்கான உரிமை என்பது “எழுதுவும் வாசிக்கவும் விளாக்களைத் தொடுக்கவும் ஆய்வு செய்யவும், ஆக்கவும், உலகத்தின் இன்றைய நிலையையும், இதனது கடந்த காலத்தையும் கற்பனை செய்யவும், கல்வி வளங்களைப் பயன்படுத்தவும், தனியாளை விருத்தி செய்யவும் கூட்டுத் திறன்களை விருத்தி செய்யவும் உதவுதல்” என வரையறை செய்யப்பட்டது.

உலகநோக்கில் கல்விக்கான உரிமையும், கற்பதற்கான உரிமையும் நடைமுறையில் முழுமையாகச் செயற்படுத்த முடியாமல் இருந்தாலும் கூட, கற்ற மனிதர்களுக்கான தேவை மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்றது. உலகச் சனத்தொகையில் 1000 மில்லியன் பேர் எழுத்தறிவு அற்றவர்களாவர். இவர்களில் பெரும்பான்மையோர் பெண்களாவர். வளர்ச்சி அடைந்து வரும்

நாடுகளைச் சேர்ந்த 130 மில்லியன் சிறுவர்கள் பாடசாலைக்குச் செல்லுவதில்லை. இவர்களில் 2/3 பங்கினர் வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளைச் சேர்ந்த சிறுமியர்களாவர். இந்தப் பின்னணியில் 1989 ஆம் ஆண்டின் ஜக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் சிறுவர்களின் கல்விக்கான பட்டயம், சிறுவர்களின் கல்விக்கான உரிமையை உறுதி செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

கல்வி செலவு சார்பாக நோக்கும்போது உலகத்தின் பொருளாதார நெருக்கடி கல்விக்கான செலவைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது. கல்வியானது மனித வாழ்வின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் செலவாக்கைச் செலுத்துவதால், கல்விக்காக நாட்டு வளத்தின் ஒரு பகுதியை ஒதுக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

கல்வியை வழங்குவதால் மக்கள் மத்தியில் நல்ல மனப்பாங்குகளையும், நடத்தையில் மாற்றத்தையும் உருவாக்கலாம். சுகாதாரம், உற்பத்தி, சூழல், பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு கல்வி பங்களிப்புச் செய்ய முடியும். அத்தோடு கல்வியால் கற்போனின் கலாசார, சமூக, பொருளாதார நலன்களையும் விருத்தி செய்யலாம். கல்வியியலாளர்கள் கல்வியை வழங்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை குறிப்பாகச் சமூகத்துக்கும், திட்டமிடுவோருக்கும் விளக்கமளித்தல் அவசியமாகும். கல்வியை வழங்குவதால் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறித் தொழில் செய்யும் வளர்ந்தோர்களின் உற்பத்தி ஆற்றல் விரிவடையும். இதன் மூலம் சமூகத்தில் கல்வியின் தாக்கத்தை இனங்கண்டு கொள்ள முடியும்.

“எல்லோருக்கும் கல்வி” என்பதற்கான உலக மாநாடு நேர்முகமான சிந்தனையோடும், அதனை அடைவதற்கான அர்ப்பணிப்போடும் செயற்பட்டு வருகின்றது. இன்றைய எந்தவொரு அபிவிருத்தி நடவடிக்கைக்கும், மனித வளவிருத்தி அவசியமாகவுள்ளது. கல்வியை வழங்குவதால், மனித சக்தி விரிவாக்கப்படுவதோடு, மனித உரிமையும், சமூகத்துக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடப்பாடும் அதிகரிக்கின்றது. அடிப்படைக் கல்வி எல்லோருக்கும் வழங்க வேண்டும் என்ற கருத்து இன்று என்றும் இல்லாத அளவு முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. அத்தோடு, ஆரம்பக் கல்வியில் கற்றல் கற்பித்தல் தொடர்பான

உளவியல், சமூகவியல், பொருளாதார், அரசியல் காரணிகளும் கருத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. கடந்த காலங்களை விட இன்று உலகின் அறிவு தொடர்பான வளர்ச்சி வேகம் மிகவும் தூரித கதியில் இடம் பெற்று வருகின்றது. வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அடிப்படைகள் இதன் மூலமே பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது என நம்பப்படுகின்றது.

அடிப்படைக்கல்வியை வழங்குவதால், சமூகத்தில் நிறைவு செய்ய வேண்டிய முன்று திறன்கள் விருத்தி செய்யப்படலாம்.

- (1) சமூகத்தின் கலாசார பாரம்பரியங்களைப் பேணிப் பாதுகாப்ப தோடு, தனது கலாசார தனித்துவத்தை தனியாகவும், சூட்டாகவும் பேணுவதற்கான திறனையும் வளர்ப்பதாகும்.
- (2) உலகத்தில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ள விஞ்ஞான அறிவை தனிமனித விருத்திக்காகவும், அத்துடன் சமூக வாழ்வை விருத்தி செய்வதற்கான தொழில் திறனையும் விருத்தி செய்தலுக்காகவும் பயன்படுத்தல்.
- (3) இறுதியாக, தனது வாழ்க்கை விருத்திக்கு கல்வியைப் பயன்படுத்துவதோடு, நிலைபேறுடைய அபிவிருத்திக்கும் பங்களிப்புச் செய்தல்.

கல்வியை வழங்குவதன் பிரதான குறிக்கோள்களில் ஒன்றாக விளங்குவது, தான் கொண்டிருக்கும் கலாசார பாரம்பரியங்களை பேணிப் பாதுகாத்தலாகும். புதிய வளர்ந்து வரும் அறிவுத் துறைகளுக்கு மத்தியில் எவ்வாறு, தனது சொந்த கலாசார பாரம்பரியங்களைப் பாதுகாத்தல் என்பது மிகப் பெரிய பிரச்சினையாகும். இந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொருவரும் தான் வாழும் சமூகச் சூழலின் அடிப்படையிலேயே தமது கலாசாரப் பாரம்பரியங்களை வளர்ப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். அத்துடன் எல்லாப் புதிய அறிவும் மனித சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்யப் போவதில்லை. அத் தோடு இவை உண்மையான கலாசாரப் பெறுமானத்தைக் கொண்டிருப்பதுமில்லை.

கல்வியும், பொருளாதாரமும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பினைந்து காணப்படுகின்றது. இவை சமுகத்தின் வேலைவாய்ப்பு, பொருளாதார வளர்ச்சி, வினைத்திறன் என்பவற்றில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. கலாசாரத்தின் முக்கிய காவி மொழியாகும். கற்றல் செயன்முறையில் மொழி முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தனது மொழியையும், கலாசாரத்தையும் பேணுவதால் சுயமதிப்பையும், ஏனை யோருக்கு வழங்க வேண்டிய கெளரவத்தையும் தெரிந்து கொள்கின்றது.

பிள்ளையானது சில அடிப்படை ஆளுமைப் பண்புகளை ஆரம்பக் கல்வியிலேயே பெற்றுக் கொள்கின்றது. சூறிப்பாக நல்ல மனப்பாங்குகளான வாய்மை, நம்பிக்கை, மதிப்பளித்தல், நல்லவற்றை நினைத்தல் ஆகிய பண்புகள் வளர்க்கப்படுதல் வேண்டும். இதற்குரிய சூழலை ஆரம்ப வகுப்புக்களின் கலைத்திட்டத்தின் ஊடாக மாணவர் மத்தியில் வளர்க்கப்படுதல் இன்றியமையாததாகும். இங்கு கல்வியின் மூலம் வழங்கப்படும் அடிப்படைத் திறன்கள் தான் மாணவர்களின் எதிர்கால வாழ்வுக்குப் பெரிதும் பயன்படும். இன்றைய உள்வியலாளர் கருத்துப்படி, சிறுவர்களின் உளவளர்ச்சியின் பெரும்பகுதி ஆரம்ப வயதுகளில் பதிவுறுவதாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. அத்தோடு பிள்ளைகள் தமது வாழ்நாளில் அதிகளவிலான மக்களுடன் கூடி வாழ வேண்டிய நிலை ஏற்படும். அதற்குப் பொருத்தமாக நேர்முக மனப்பாங்குகளையும் ஆரம்ப வகுப்புக்களில் ஏற்படுத்துவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

வளர்ந்து வரும் உலகில் நாம் பலருடன் இணைந்து செயற்பட வேண்டியவர்களாய் உள்ளோம். சூறிப்பாக ஒருவருடன் ஒருவர் போட்டியிடுவதற்குப் பதிலாக கூட்டாகவும், சேர்ந்தும் மாணவர்கள் செயலாற்றும் மனப்பாங்கை உருவாக்கல் பயன்தரு நடவடிக்கையாக அமையும். இதற்கான அடித்தளங்கள் கல்வியின் மூலம் வழங்கப் படுதல் அவசியமாகும். அத்தோடு ஒவ்வொரு தனியானும் தன்னைப் பற்றியும் தனக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியவற்றைப் பற்றியும் அறிந்திருத்தல் அவசியமாகும். அத்தோடு, தான் வாழும் சமுகத்திற்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும் என்பதையும் அறிந்திருத்தல் அவசியமாகும்.

மாறி வரும் உலகில் வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப அறிவினை, எல்லோரும் பெறுவதற்கும், அதனைப் பயன்படுத்தி, சமூக, பொருளாதார விருத்திக்குப் பங்களிப்புச் செய்வதற்கும், வாய்ப்புக்களை வழங்குதல் தவிர்க்க முடியாததாகும். இங்கு கல்வியானது விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப அறிவை மட்டும் வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாது சரியான முறையில் தனியாகவும், கூட்டாகவும் பயன்படுத்தும் திறன்களைப் பெற்றிருத்தல் அவசியமாகும். இன்று வளர்ந்து வரும் தொழில் நுட்பவியலானது வாழ்க்கையில் எல்லாப் பகுதியிலும் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்கின்றது. இதனால் விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப அறிவு சகலருக்கும் இன்றியமையாததாக விளங்குகின்றது. வளர்ந்து வரும் அறிவியல் வளர்ச்சி, கிராம, நகர பகுதிகளில் பல்கிப் பெருகிக் காணப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு துறையையும் சார்ந்தவர்கள் தத்தமது துறைக்குப் பொருத்தமான விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பத்துறைகளை பயன்படுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்கி, வாழ்க்கை வசதிகளை விரிவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. குறிப்பாக விவசாயத்துறையில் உற்பத்தி, விநியோகம், சந்தைப்படுத்தல், நீர்ப்பாசனம், உரப் பயன்பாடு ஆகிய துறைகளில் விஞ்ஞான தொழில்நுட்பம் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது. இவ்வாறு விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவதால் சூழலில் பெரும் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. எனவே சூழல் பாதிப்பைத் தவிர்த்துக் கொள்வதற்கான அடிப்படையையும் கல்வியின் மூலம் வழங்குதல் மிகமிக இன்றியமையாததாகும்.

வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால், மீண்டெழும் தொழில்களும், திறன் சார்ந்த தொழில்களும் மறைகின்றன. பதிலாக, மத்திய உயர் தாத்திலான தொழில்வாண்மையுடன் கூடிய பல தொழில்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இவற்றை ஏற்றுக் கொள்வதற்கும், தொழில் நிறுவனங்களை முகாமைத்துவம் செய்வதற்கும், நிறுவன மட்டத்தில் எழும் அன்றாடப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் அடிப்படை எழுத்தறிவு, என்ன நிறுவனம் இன்றியமையாததாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால் இது சார்ந்த தன்மையைக் கொண்ட சமூக அமைப்பில் கற்போன் மத்தியில் பிரச்சினைகளுக்கு ஈடுகொடுக்கக்கூடிய வகையில்

பிரச்சினைகளை விடுவித்தலுக் கான திறனுக்கும், அவற்றுக்கான அடிப்படைகளை நோக்கும் திறனுக்கும் விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி அத்திவாரமாக விளங்குகின்றது.

விரைவான விவசாய, கைத்தொழில் முன்னேற்றத்துக்கு அடிப்படையாகக் காணப்படுவது கல்வியாகும். கடந்த காலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் இது வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது. இன்று உலகம் எதிர்கொள்ளும் பிரதான பிரச்சினை சூழல் சார்ந்ததாகும். சூழல் தொடர்பான பிரச்சினைகளால் பூமியின் இயற்கைச் சமநிலை பாதிக்கப்பட்டு, ஏற்படும் இயற்கை அனர்த்தங்களால், மனித சமூகம் பாரிய பின்னடைவுகளை எதிர் கொள்ள நேரிடும் என எதிர்பார்க்ப்படுகின்றது. சூறிப்பாக காலநிலை தொடர்பாக ஏற்படும் பின்னடைவுகளுக்கு இயற்கைச் சூழலில் ஏற்படும் பாதிப்புக்களே காரணம் எனக் கூறப்படுகின்றது. எனவே மக்களுக்கும், சூழலுக்கும் இடையே நிலவ வேண்டிய நற்றொடர்புகள் பற்றிய விளக்கத்தை கல்வி மூலமே ஏற்படுத்த முடியும். மாணவர்களுக்கு இவற்றைக் கற்பிப்பதன் மூலமே மக்களுக்கும் சூழலுக்குமிடையே நிலைபேறுடைய நிலையைப் பேண முடியும்.

வளர்ந்து வரும் கைத்தொழிலாக்கத்தால் பாரிய அளவில் சூழலானது மாசுபட்டு வருகின்றது. எதிர்காலத்தில் மனிதன் எதிர்கொள்ளும் முக்கிய பிரச்சினைகளில், முக்கியமானது நீர்ப்பிரச்சினையாகும். அத்தோடு பெருகி வரும் நகர மயமாக்கமும், அபிவிருத்தி தொடர்பாக ஏற்படும் பிரச்சினையாகக் கொள்ளலாம். உலகத்தில் பெருகி வரும் ஆயுதக் குவிப்பும், சூழல் பாதிப்புக்கு காரணமாய் உள்ளது. மக்களை முழுமையாகக் கல்வியப்படுத்துவதே இதற்கு அடிப்படைத் தீர்வாக அமையக்கூடியது.

உலகம் எதிர்கொள்ளும் இன்னோர் பிரச்சினை பெருகி வரும் சனத்தொகை ஆகும். சனத்தொகைக்கும், சூழலுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் கல்வியின் மூலம் மாணவர்களுக்கு வழங்குதல் இன்றியமையாததாகும். சனத்தொகைப் பெருக்கமும், சூழல் தொடர்பான பிரச்சினைகளும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பெரிதும் பாதிப்படையச் செய்கின்றது.

ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் சனத்தொகைப் பெருக்கத்தால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை விரிவாக விளங்குவதோடு, சனத்தொகைக் கல்வியை வழங்குவதால், தாழும், சமூகமும் நந்திலை அடைய முடிய மென வலியுறுத்தலாம். கல்வி வளர்ச்சிக் குறைவால், குழந்தைகளின் துழும், பிள்ளைகளின் துழும் ஊட்ட உணவு தொடர்பான விடயங்களில் கரிசனை எடுக்க முடியாது போகலாம். எனவே கல்வியை வழங்குவதால் பிள்ளைகளின் ஊட்டம் தொடர்பாக, மக்கள் கூடிய கவனமெடுக்க முடியும். இதனால் மரண வீதத்தை கீழ்நிலைகளுக்கு கொண்டு வருவதோடு, சமூக, பொருளாதார விருத்திக்குப் பயன் தரக்கூடிய வளமுள்ள மக்களை உருவாக்க முடியும். சரியான உடல் வளர்ச்சி இருக்கும்போதே சரியான உளவளர்ச்சியையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். 21 ஆம் நாற்றாண்டு, தகவல் தொழில் நுட்பம் சார்ந்த யுகமாகும். இந்த யுகத்தில், நல்ல உடல், உள வளர்ச்சி உடைய மக்களால் மட்டுமே எதிர்கால எதிர்பார்ப்புக்களை நிறைவு செய்ய முடியும்.

வறுமை என்பது வாழ்வின் பொல்லாத ஒரு நோயாகும். நாட்டிலும், வீட்டிலும் உணவு வழங்கவில் பாரிய சமத்துவமின்மை காணப்படுகின்றது. கல்வியை வழங்குவதால் பிரச்சினைகளை இனங் காணவும், குடும்பத்தின் வருவாயை அதிகரிக்கவும் முடியும். அத்தோடு தாய்மார்களின் கல்வி நிலையை மேம்படுத்துவதால், பிள்ளைகளின் நலன் ஒம்பப்படும். உலகச் சனத்தொகையில் பெண்களும், பெண்பிள்ளைகளும் பெரும் தொகையில் இருக்கின்றனர். இவர்களின் கல்வியில் அக்கறை செலுத்தும் தன்மை இன்றும் பின்தங்கியதாகவே உள்ளது. இவர்களுக்கு உரிய கல்வியை வழங்குவதன் மூலம் இவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்த முடியும். அதேபோல இவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற கிராமியத்துறையின் வளர்ச்சியும், இவர்களுக்கு வழங்கும் கல்வியிலேயே தங்கியுள்ளது. குறிப்பாக சுகாதாரம், சனத்தொகை, சூழல் பாதுகாப்பு, கலாசார பாரம்பரியங்களைப் பேணல் ஆகிய அமிசங்கள் இவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது. எனவே சிறுமிகளும், பெண்களும் கல்வி தொடர் பான சமவாய்ப்பையும், சமவள ஒதுக்கீட்டையும் பெற வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.

மக்கள் வாழ்க்கையில் பஸ்வகைப்பட்ட சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். உண்மையில் பாடசாலைக் கல்வியானது, உலகியல் வாழ்க்கை யுடன் இயைபுட்டுச் செயற்படுவதாக அமைதல் இன்றியமையாததாகும். குறிப்பாக கல்வியானது, கற்போனின் பஸ்வகை நிலைகளின் பயன்பாட்டுக் குப்

பொருத்தமான அறிவை வழங்குவதால் வாழ்க்கையில் பஸ்வேறு நிலைகளில் தோற்றும் பெறும் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கச் செய்ய முடியும். தொடர்பாடல் தொடர்பான திறன்களை கற்போன் மத்தியில் விருத்தி செய்தல் அவசியமாகும். குறிப்பாகக் கொடுக்கப் படும் தகவல்களை விளங்கி, பொருத்தமான முடிவைப் பெறக்கூடிய திறன்கள் விருத்தி செய்தல் முக்கியமாகும். மாணவர்களுக்கு வழங்கும் எண்ணறிவு, வாழ்க்கையுடன் தொடர்புபட்டதாக அமைதல் இன்றியமையாத தாகும். அடிப்படை எழுத்தறிவும் இவ் அடிப்படையிலேயே அமைந்திருத்தல் அவசியமாகும். கற்போனுக்கு வழங்கும் அடிப்படைத் திறன்கள் சமூக வாழ்க்கையின் பல்நிலைமைகளுடன் இணைக்கப்பட்டதாக இருத்தல் முக்கியமானதொன்றாகும். கல்வித்திட்டமிடலில் ஈடுபடுவோரும், ஆசிரியர்களும் இப்பணியில் அக்கறை காட்டுதல் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குப் பெரும் துணை புரியும். அடிப்படைக் கல்வியானது, கற்போனின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதாக அமைதல் வேண்டும். இந்த அடிப்படைக் கல்வியானது, வாழ்வதற்கும், தொழிலொன்றைச் செய்வதற்கும், தனிமனித ஆளுமை விருத்திக்கும், சரியான வருமானம் ஈடுபடுவதற்கும் பயன்படுதல் வேண்டும்.

மாறும் உலகில் வாழும் மக்கள் தொகுதியினர் குறித்த காலத்தில் கற்ற விடயங்களின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து செயற்பட முடியாது. எனவே அடிப்படைக்கல்வியானது, கற்போனைத் தொடர்ந்து கற்பதற்கான அடிப்படைத் திறன்களை கொடுக்கும் வகையில் அமைவது இன்றியமை யாததாகும். கல்வியானது வேலை உலகுடன் தொடர்புபட்டதாக இருப்ப தோடு, குடும்பம், சமூகம், நாடு என்ற வகையில் தொடர்புபட்டிருக்க வேண்டும். மாறும் உலகில் அறிவு என்ற செயற்பாடு கூட, கண்ணி யோடு தொடர்புபட்ட வகையில் மாறிச் செல்லுகின்றது.

கற்றல் கற்பித்தல் பின்னணியில் நின்று செயற்படுவோர் ஆசிரியர்கள் ஆவார். இவர்களின் கல்விசார் செயற்பாட்டில் சிறுவர்களின் ஆளுமைவிருத்தி, கல்விசார் சிந்தனைகள் தொடர்புபடுத்தப்பட்டிருத்தல் அவசியமாகும். ஆசிரியர்கள் மாறும் உலகில் பணியாற்றும்போது, பல்வகைப் பட்ட திறன்களைப் பெற்றிருத்தலோடு, காலத்துக்கு காலம் அவை புத்தாக்கம் பெறுதலும் அவசியமாகும். இதனால், ஆசிரியர்களைப் பயிற்றும் பணியில் ஈடுபடும் கல்வியியலாளர்களும் தகுந்த பயிற்சியையும், திறனையும் பெற்றிருத்தல் அவசியமாகும்.

எல்லோருக்கும் கல்வியை வழங்குவதற்கான பிரகடனம்

உலக அரங்கில் மனித இனத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக, காலத் துக்கு காலம் பல்வகைப்பட்ட முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இன்று நாம் அனுபவிக்கும் சன்னாயக உரிமைகள் கூட கடந்த கால வரலாற்றின் பல்வேறு கட்டங்களில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியின் பரிணாமம் என்பது குறிப்பிட வேண்டியதோர் அம்சமாகும். மனித இனத்தால் பல்வேறு சிரமங்களின் மத்தியில் பெறப்பட்ட உரிமைகளையும், அதனோடியைந்த வாழ்வியல் அம்சங்களையும் நிகழ்காலச் சந்ததிக்கு மட்டுமல்லாது, எதிர்காலச் சந்ததிக்கும் கையளித்துச் செல்ல வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு நிகழ்காலச் சந்ததியின் கையில் உள்ளது என்பது கூறாமலே விளங்க வேண்டிய அம்சமாகும்.

கல்வி என்பது மனித வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையான ஓர் அம்சமாகும். இதனாலேயே கல்வி தொடர்பான நடவடிக்கைகள் உலகளாவிய ரீதியில் நோக்கப்படுகின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத் தின் ஆரம்பத்தைத் தொடர்ந்து, உலகளாவிய அடிப்படையில் மனிதர்களது உரிமைகளைப் பேணும் வகையில் மனித உரிமைகள் பட்டயம் நிறைவேற்றப் பட்டது. இப்பட்டயத்தை உலக நாடுகள் ஏற்றுக் கொண்டதோடு மட்டுமல்லாது அவற்றைத் தமது நாடுகளிலும் நடைமுறைப்படுத்து வதற்கும் இயைந்து கொண்டன. அந்த உரிமைகளில் ஒன்று கல்வி தொடர்பானதாகும். கல்விக்கான அடிப்படை உரிமை யாதெனில், ஒவ்வொருவரும் கல்வி பெறுதல் என்பது ஆகும். இந்த உரிமை உலகிலுள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் கிடைத்துவதுதா? என்பது கேள்விக்குரிய தொன்றாகும். உலகின் வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளில் பெருந் தொகையானோர் அடிப்படைக் கல்வியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பை இழந்துள்ளனர்.

உலகளாவிய அடிப்படையில், நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் பொருளா தாரம், சனத்தொகைப் பெருக்கம், யுத்தம், நாடுகளுக்கிடையிலான சமத்துவமின்மை, சூழல் பாதுகாப்புப் போன்ற எண்ணற்ற பிரச்சினை

களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியும் உள்ளன . எனவே இப் பிரச்சினை களுக்கு முகம் கொடுக்கவும், பிரச்சினைகளுக்குக் கூட்டாகவும், தனியாகவும் தீர்வு காண்பதற்கும், ஒவ்வொரு பிரச்சினையும் ஆகக் குறைந்தது அடிப்படைக் கல்வியைப் பெற்றிருத்தல் அவசியமாகும். இந்நிலை உலக நாடுகளில் நிலை பெற்றிருக்கவில்லை என்பது, பொதுவாக உரைப்பட்டுள்ளது . உலகளாவியர்தியில் இதற்குத் தீர்வு காணும் வகையில் 1990 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் தாய்லாந்திலுள்ள ஜோம்ரியன் என்னும் இடத்தில் ஒரு மகாநாடு கூட்டப்பட்டது . இம் மகாநாட்டில் 1500 பேர் கலந்து கொண்டனர் . இதில் 155 நாடுகளின் அரசு உத்தியோகத்தர்கள், கல்விமான்கள் ஆகியோருடன் அரசாங்கங்களுடன் இணைந்து செயற்படும் 20 நிறுவனங்களும், 150 அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் பங்குபற்றின . 1990 ஆம் ஆண்டு, மார்ச் மாதம் 9 ஆம் திகதி இம் மகாநாட்டில் முன்மொழியப்பட்ட விதப்புரைகளில் “எல்லோருக்கும் கல்வி” தொடர்பான பிரகடனம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது .

இங்கு முன்மொழியப்பட்ட பிரகடனத்தின் அடிப்படையில் பல விடயங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன . முதலாவதாக கல்வி பெறுவதற்கான உரிமை அடிப்படை உரிமை உறுதிசெய்யப்பட்டது . இதில் ஆண், பெண் எல்லோரும் உள்ளடக்கம்பட்டனர் . அதோடு இது உலகளாவிய அடிப்படையில் நிறைவு செய்யப்பட வேண்டியதாகும் எனவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது . மேலும் கல்வியை வழங்குவதால் சுயபாதுகாப்பு, உடல்நலம், மனித வாழ்வுக்குப் பொருத்தமான பயன்தரு சூழலை உரு வாக்கல், சமூக பொருளாதார விருத்தி, கலாசார முன்னேற்றம், பொறுமை, உலக ஒற்றுமை ஆகிய விடயங்களுக்குப் பங்களிப்புச் செய்தல், தான் வாழும் சமுதாயத்தால் பேணிப் பாதுகாக்கப்படும் பண்டைய அறிவும், பழமையான கலாசாரப் பண்களையும் பேணல், அத்துடன் உளவிருத்திக்கு கல்வியானது உரிய பங்களிப்பை செய்தல் என்பனவும் எதிர்பார்க்கப்படு கின்றது . இப்போது இருக்கும் கல்வியானது, மனித முன்னேற்றத்திற்கு போதாது என்பதோடு மட்டுமல்லாது, இது மேலும் விரிவாக்கப்படல் வேண்டும் என்பதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது . வழங்கப்படும் அடிப்படைக் கல்வியானது இக்கால தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைய வேண்டும் என்பதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதுடன், வளர்ந்து வரும் இளம் தலைமுறையினர் எதிர்காலத்தில் எதிர் கொள்ள

வேண்டிய சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கும் வகையில் கல்வி அமைதல் இன்றியமையாததாகும் என்பதுவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

“எல்லோருக்கும் கல்வி” என்பதற்காக நடத்தப்பட்ட மாநாட்டில் சில அடிப்படை அமசங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இம்மாநாட்டில், “எல்லோருக்கும் கல்வி” என்னும் அடிப்படையில் முதலாவதாகக் கவனிக்கப்பட்ட விடயம் அடிப்படைக் கற்றல் தேவைகளை நிறைவு செய்தல் என்பதாகும்.

இதன்படி பின்னைகள், இளைஞர்கள், வயது வந்தோரை உள்ளடக்கிய மக்கள் தொகுதியினர் அனைவரும் அடிப்படைக்கல்வியைப் பெறுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை உடையவர்களாவர். இதில் பல விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. கற்றலுக்குத் தேவையான கருவிகள், எழுத்தறிவு, வாய்மொழி மூலம் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தல், என்னறிவு, பிரச்சினைகளை விடுவித்தல் போன்ற அமசங்கள் இதனுள் அடங்கும். இவ்வனைத்துத் திறன்களையும் பெறுவதற்கான வழிவகைகளை அடிப்படைக் கல்வியைத் திட்டமிடுவோர் கருத்தில் கொள்ளல் அவசியமாகும். அத்தோடு இம்மாநாட்டில் அடிப்படைக் கற்றலுக்கான உள்ளடக்கம் பற்றியும் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டது. இதில் அறிவு, திறன்கள், விழுமியங்கள், மனப்பாங்குகள் ஆகியவை இடம் பெற வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இவ்வாறு மக்களுக்கு வழங்கும் கற்றல் சார் கருவிகளும், கற்றல் தொடர்பான உள்ளடக்கமும், அவர்களின் வாழ்க்கையை திறம்பட நடத்திச் செல்வதற்காக, பின்வரும் திறன்களைக் கொண்டு இருத்தல் வேண்டும் எனப்பட்டது.

- * வாழ்வதற்கு தேவையான அனுபவங்கள்.
- * தமது உள்ளார்ந்த திறன்களை வளப்படுத்தற்கான தகைமைகள்.
- * மதிப்போடு வாழ்வதற்கும், வேலை செய்வதற்குமான தகைமைகள்.
- * அபிவிருத்திச் செயன் முறையில் முழுமையாகப் பங்குபற்றல்.
- * தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளல்.
- * தொடர் கல்வியை மேற்கொள்ளல்.

அடிப்படைக் கல்வியை எல்லோருக்கும் வழங்கும்போது அந்நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்துவதோடு, பல்வகைக் கலாசாரத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் அமைதல் முக்கியமாகும்.

அடிப்படைக் கல்வியை நிறைவு செய்வதால், தனியாகவும், கூட்டாகவும் தானும் தான்சார்ந்த சமூகத்தின் கலாசார பண்பாட்டு அமிசங்களைப் பாதுகாக்கவும், வளர்க்கவும் வாய்ப்புண்டு. மற்றவர்களுக்கு மதிப்பளிக்கவும், சமூக நீதியைப் பேணவும், சூழலைப் பாதுகாக்கவும், ஏனைய சமூக, அரசியல், கலாசார அனுபவம் தொடர்பான நல்வெண்ணத்தை வளர்க்கவும் வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். மனித குலத்தால் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விழுமியங்களையும், மனித உரிமைகளையும் மதித்துப் பேணும் தகுதியையும் அளிக்க வேண்டும். இந்த வகையில் செயற்படும்போது, உலக அமைதிக்கும், இன்றினைந்த கூட்டு உலகத்திற்குக் கற்போனை இட்டுச் செல்லாம்.

நாடுகளின் சமூக அமைப்பை நோக்கும் போது பல விடயங்கள் கற்றிலிரும் அடைய வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. கற்போர் மத்தியில் பொதுக் கலாசாரப் பண்பாட்டை உருவாக்குவதோடு, ஒவ்வொருவரும் அவர் சார்ந்திருக்கும் கலாசாரத்தின் தனித் தன்மையையும், அதனது முக்கியத்துவத்தையும் பேணுதலும் முக்கியமாக உள்ளது.

அடிப்படைக்கல்வியை யாவரும் பெறுவதால் ஏற்படும் நன்மை அளப்பரியதாகும். அடிப்படைக்கல்வியானது வாழ்நாட்கல்வியைத் தொடர்வதற்கான வாய்ப்பையும், அதற்கான திறன்களையும் வழங்குகின்றது. மனித வள விருத்திக்கு ஆரம்ப அடிப்படைக் கல்வி இன்றியமையாததாகும். இந்தக் கல்வியின் பின்னணியிலேயே எதிர்காலக் கல்வியும், மனித வள விருத்தியும் தங்கியுள்ளதெனலாம்.

சமகாலத்தில் நிலவுகின்ற கல்வி தொடர்பான பார்வையை மீள அமைக்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்குத் கல்வியியலாளர்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். சமகாலத்தில் காணப்படும் வளங்கள், நிறுவனக் கட்டமைப்பு, கலைத்திட்டம்,

நடைமுறை வேலைத்திட்டம் ஆகிய அமசங்கள் அவற்றின் தேவைக்குப் பொருத்தமான வகையில் மாற்றி அமைக்கப்படுதல் இன்றியமையாததாகும். எனவே எதிர்காலத் தேவைக்குப் பொருத்தமான வகையில் வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்து, பொருத்தமான கல்வியை வழங்குதல் அத்தியாவசியமானதாகும்.

எல்லோருக்கும் கல்வியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும்போது கல்வி தொடர்பான சமத்துவம் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்புண்டு. கல்வியைப் பெறுதல் தொடர்பான வாய்ப்பை வலியுறுத்தும் வேளையில் அடிப்படைக் கல்வியைப் பெறுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை விரிவாக்குதல், எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்கலின் அடிப்படையாக வள்ளது. கல்வியை வழங்கும்போது, கல்வியை வழங்குவதற்கான உரிய சூழலையும் அமைத்து கொடுத்தல், அடிப்படைக் கல்வித் தரத்தைப் பேணவில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. இங்கு கல்வி வழங்கல் என்பதோடு, அதனைக் கூட்டாக இணைந்து வழங்குதல் கல்வியின் புதிய போக்கை விரிவாக்குவதில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. அரசாங்கங்கள், சர்வதேச நிறுவனங்கள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், கூட்டாகச் செயற்படுவதன் மூலமே அடிப்படைக் கல்வி தொடர்பான புதிய பரிமாணத்தை எட்டிப் பிடிக்க முடியும்.

மனித சமூகத்தின் மேம்பாட்டு விருத்திக்கு கல்வியை வழங்குதல் என்னும்போது, மாறும் உலகின் கல்வித் தேவையை நிறைவு செய்வதாக அது இருத்தல் இன்றியமையாததாகும். அறிவைப் பெறுவது மட்டுமன்றி அவவறிவை பகிர்ந்தளித்தலுக்கான மார்க்கங்களைக் கண்டறி தலும் இன்றியமையாததாகவுள்ளது.

கல்வியானது எல்லோருக்கும் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்புக்களும் வசதிகளும் அளிக்கப்படுதல் இன்றியமையாததாகும். கல்வியைப் பயனுறுவகையில் வழங்குவதன் மூலமே சமூக மட்டத்தில் கல்வியின் மூலம் சமத்துவத்தை வழங்க முடியுமென்பதாகும். முன்னர் கூறியது போன்று அடிப்படைக் கல்வியானது பிள்ளைகள், இளைஞர்கள், வயது வந்தோர்க்கு கட்டாயம் வழங்கப்படுதல் இன்றியமையாததாகும். அடிப்படைக்கல்வியானது, தரமானதாக மட்டுமன்றி, வழங்கப்படும் கல்வியின் மூலம் சமூகத்தில்

காணப்படுகின்ற ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைத்தலுக்கான வழிவகைகளும் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்படுதல் இன்றியமையாததாகும்.

வழங்கப்படும் இலவசக்கல்வி எல்லோருக்கும் வழங்கப்படுவதோடு மட்டுமல்லது, அதனைத் தொடருவதற்கான சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுதலை உறுதிப்படுத்துவதோடு, அதன் தரமும் மேம்பாடு உடையதாதல் வேண்டும்.

அரசாங்கங்கள், கல்வி வழங்குவதில் ஆர்வமுள்ள அமைப்புக்கள் என்பன கல்வி வாய்ப்பை இழந்து நிற்கும் வறியவர்கள், வீதிச் சிறுவர்கள், கிராமப்புற மக்களின் குழந்தைகள், பழங்குடி மக்களின் பிள்ளைகள், சிறுபான்மைச் சமூகங்களின் பிள்ளைகள், அகதிகளின் பிள்ளைகள், யுத்தத்தால் இடம் பெயர்ந்த பிள்ளைகள் ஆகியோருக்கு கல்வி கற்பதற் கான உரிமையை உறுதி செய்யும் வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அத்தோடு இன்றைய சமூகத்தில் பிறப்பிலேயே உடல் ஊனமுற்றவர்களும், நெருக்கடிகளின் மத்தியில் பாதிக்கப்பட்டோருக்கும் ஏனையவர்கள் போன்ற கல்வியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் கல்வி வழங்குவோரின் தலையாய் கடமையாகவுள்ளது.

கல்வி வழங்கல் என்பது அபிவிருத்தியோடு இயைந்து செயற்படுவதாகும். வழங்கப்படும் கல்வியானது, மனித இனத்தின் மேம்பாட்டுக்கு பங்களிப்புச் செய்தல் இன்றியமையாததாகும். கல்வியைப் பெறுவதற்கு வழங்கும் வாய்ப்புக்கள், தனியானினதும், சமூகத்தினதும் வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்துடன் ஒன்றினைக்கப்பட்டதாக விளங்குகின்றதா என்பது கல்வி வழங்குவோரால் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டுமென எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது. வழங்கப்படும் கல்வியானது பத்திரங்களை வழங்குவதாக மட்டும் அமையக்கூடாது. பயன்பாடுள்ள அறிவு, காரணம் காணும் திறன்கள், விழுமியங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி இருத்தல் முக்கியமாகும். கற்போனுக்கு பயனுள்ள, பங்காற்றலுடன் கூடிய கற்றல் அனுபவங்களை வழங்கும்போதும் கற்போனின் உள் ஆற்றல்கள் வெளிக்கொண்டு வரப்படுகின்றன. இவை சரியான முன்னேற்றத்துக்கு வழிகாட்டுவதாக அமையக்கூடும்.

எல்லோருக்கும் கல்வியை விரிவாக்கும்போது கவனிக்கப்பட வேண்டிய வேறு பல அமிசங்களும் உண்டு. இதில் முக்கியமானது முன் பள்ளிக் கல்வியாகும். பொதுவாக பிள்ளைகளின் மூளை வளர்ச்சியின் பெரும் பகுதி ஐந்து வயதாகும் போது பூர்த்தி அடைந்து விடுவதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே ஆரம்ப காலத்தில் பிள்ளைகளின் கல்வியில் குடும்பமும், சமூகமும் கவனம் செலுத்துதல் முக்கியமாகும்.

பிள்ளைகளின் அடிப்படைக் கல்வியை வீட்டுக்கு வெளியே வழங்கும் நிறுவனம் பாடசாலை ஆகும். ஆரம்பக் கல்வியானது கட்டாயமாக வழங்கப்படுகின்றதா என்பதை உறுதி செய்வதோடு, வழங்கப்படும் கல்வியானது திருப்தியானதாக அமைதலும் முக்கியமாகும். அத்துடன் சமூகத்தின் தேவையையும், கலாசார பாரம்பரியத்தையும் தழுவியதாக இருக்கின்றதா என்பதையும் கவனிக்கப்படுதல் வேண்டும். முறைசார் கல்வி மூலம் கற்பதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்காதபோது, மாற்று வழி மூலம் கற்பதற்கான வாய்ப்புக் கிடைக்க ஆவன செய்தலும் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

பல்வகைப்பட்ட முறைகளைப் பயன்படுத்தி இளைஞர்களினதும், வயது வந்தோர்களினதும் கல்வித் தேவை நிறைவு செய்வதை கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மொழி சார்ந்த அறிவு வளர்ச்சியில் முக்கிய கவனம் செலுத்தல் வேண்டும். இதன் வழியே ஏனைய துறை சார்ந்த அறிவு விருத்தி ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. மொழி சார்ந்த கல்வியால் தாய்மொழியின் ஊடாக கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்கள் விருத்தியற வாய்ப்புண்டு.

மனித சமூகத்தின் பொருளியல் முன்னேற்றத்துக்கு அடிப்படையாக அமைவது செய்திகளும், தகவல்களும், தொடர்பாடலுமாகும். எனவே அடிப்படைக் கல்வி வழங்கலில் பயன்படுத்தக்கூடிய சகல ஊடகங்களையும், பயன்படுத்தி மக்கள் எதிர் கொள்ளும் சமூகச் சவால்களுக்கு விடை காண முயல்ல முக்கியமாகும். இதற்காக செய்தி நிறுவனங்கள், தொலைக்காட்சி, வானொலி, பத்திரிகைகள், இனையம், ஈ-மெயில் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தலாம்.

கற்றலுக்கு பொருத்தமான வகையில் சூழலை ஆக்கி அடிப்படைக் கல்வி பெறுவதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். கல்வியானது வெறுமையில் ஏற்படுவதில்லை. எனவே கல்வியானது நிறையுணவு, சுகாதாரம், உடல் வளர்ச்சி போன்றவற்றுடன் தொடர்புபடுத்தி கற்பித்தல் அவசியமாகும். கல்வி கற்பதற்காக பொதீக சமூகச் சூழலைப் பெற்றோரும், சமூகமும் பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தல் அவசியமாகும்.

கல்வி வழங்கலில் பல்வகைப்பட்ட ஆளனியும், நிறுவனங்களும் பங்கேர்கின்றன. இதனால் கல்வியை வழங்கும் அனைவரும் ஒன்றுபட்டுச் செயல்படுவதன் மூலமே உரிய பயனைக் கல்வியின் மூலம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் கூட்டாகச் செயற்படுவ தோடு, அரசாங்க நிறுவனங்கள், அதிகாரிகள், சர்வதேச அமைப்புக்களும், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் குறித்த இலக்கை அடையும் நோக்கோடு இயங்குவதால் அடிப்படைக் கல்வியைப் பெறுவதற்கான உயரிய இலக்கை எல்லோரும் பெறுவதற்கு வாய்ப்புண்டு. உண்மையான முறையில் இனைந்து செயற்படுகையில் திட்டமிடல், நடைமுறைப்படுத்தல், முகாமைத்துவம், மதிப்பீடு ஆகியவை மூலம் குறித்த திட்டத்தின் உயரிய பயனை சமுதாயம் பெறுவதற்கு வாய்ப்புண்டாகும்.

எல் லோருக் குமான் அடிப்படைக் கல்வியை வழங்குதலுக்குப் பல்வகைப்பட்ட அமைப்புக்களின் முறையான பங்களிப்பு அவசியமாகும். குறிப்பாக அரசியலாளர்களின் முழுமையான அர்ப்பணிப்பு அவசியமாகும். அத்தோடு, அடிப்படைக் கல்வியை வழங்குவதற்கான, நிதிவாய்ப்புக் களையும், அரசியலாளர்கள் பெற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும். அடிப்படைக் கல்வியை முழுச் சமூகமும் பயன் பெறும், வகையில் கல்வி மறுசீரமைப்பு உருவாக்கப்படுவதோடு, அதற்குப் பொருத்தமான வகையில் நிறுவனங்களும் மாற்றம் பெறுதல் வேண்டும். சமூக விருத்திக்கான முன் முயற்சி களான உணவு, உடை, சுகாதாரம் போன்றவையும், எல்லோருக்கும் கல்வி அடிப்படையை வழங்கும் சமூகத்தின் வளர்ச்சியடைந்த உயர்கல்விப் போக்கும், விஞ்ஞான அடிப்படையில் அமைந்த ஆய்வும் முக்கிய பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும்.

எல்லோருக்குமான அடிப்படைக் கல்வியை வழங்குவதற்கான ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகள் தேசிய மட்டத்திற்கு ஒப்பாக சர்வதேச மட்டத்திலும் மேற்கொள்ளல் அடிப்படையாகத் தேவைப்படுகின்றது. அடிப்படைக் கல்வியை வழங்குதல் இன்று உலகளாவிய மனித சமூகத்தின் பொறுப்பாகும். ஒவ்வொரு நாளும் தான் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதால் உலகம் முழு நன்மையைப் பெறமுடியும். உலகிலுள்ள எல்லா நாடுகளும் அடிப்படைக் கல்வியை வழங்குவதற்கான வளங்களைக் கொண்டவை அல்ல. இதனால், வளமுள்ள நாடுகள், மனித இனத்தின் முன்னேற்றம் கருதி, உதவுவதன் மூலம் உலகளாவிய அடிப்படையில் எல்லோரும் தரமான அடிப்படைக் கல்வியை பெற வாய்ப்புண்டு.

எனவே உலகளாவிய ரீதியில் எல்லோருக்குமான அடிப்படைக் கல்வியைப் பெறுவதற்கான முயற்சியின் முன்முயற்சியாக ஜோம்ரியன் மாநாடு அமைத்து இம் மாநாட்டின் மூலம் உலக மக்கள் அனைவரும் அடிப்படைக்கல்வி பெற வேண்டியதன் அவசியம் வலியுறுத்தப்பட்டதோடு, அம்முயற்சியில் வெற்றி பெறுவதற்கான நடவடிக்கைகள் பலவும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. உலகில் எல்லோருக்கும் கல்வி என்ற அடிப்படையிலான சிந்தனை ஜோம்ரியன் மாநாட்டின் பின் பொதுவாக எல்லா அரசாங்கங்களினது அடிப்படைச் சவாலாக அமைந்துள்ளதென்றாம்.

உலகக் கல்வி நிலை

எல்லோருக்கும் கல்வி பெறுவதற்கான அடிப்படை உரிமையை மனித உரிமைகள்சாசனம் வலியுறுத்தியபோதும், அவ்வரிமை நடைமுறையில் எவ்வளவு பயன்பாடுடையதாகவுள்ளது என்பது முக்கியமாகும். உலக மக்கள் அனைவரும் அடிப்படை உரிமையைப் பெறும் முயற்சியில் அரசாங்கங்கள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், கல்வித்துறை யாளர்கள், சமுதாய நிறுவனங்கள், பெற்றோர், பிள்ளைகள் ஆகியோர் செயற்பட்டு வருகின்றார்கள். “கல்வி என்பது இன்றியமையாத மனித உரிமை; சமூக மாற்றத்துக்கான உந்துசக்தி; வறுமையை ஒழித்து, பெண்ணுக்கு வல்லமை வழங்கி, சிறுவர்களை ஏமாற்றும் பாங்கான, ஆபத்தான் ஊழியத்திலும் பாரிய இம்சையிலிருந்தும் பாதுகாத்து, மனித உரிமைகளையும், சனநாயகத்தையும் பரப்பி, சற்றாடலைப் பேணிப் பாதுகாத்து, சனப்பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தி உலகை மேன்மை அடையச் செய்வதற்கான வளிமையிக்க ஒரே சாதனம் கல்வியே. சர்வதேச சமாதானத்துக்கும் பாதுகாப்புக்கும் வழிகாட்டுவதும் கல்வியே”. இதுன்படி கல்வியை வழங்குவதால், சமூக மாற்றத்தை உருவாக்கலாமென்பது வெள்ளிடைமலை.

கல்வி தொடர்பான விளைவுகள் பெரிய அளவில் முன்வைக்கப்பட்ட போதும் உலக நாடுகளின் கல்வி நிலை பொதுவாகத் திருப்தி தாக்கூடியதாக அமையவில்லை என்பதைக் கிடைக்கப் பெறும் புள்ளி விபரங்கள் வெளிக் காட்டுகின்றன. குறிப்பாக வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளின் கல்வி நிலை மிகவும் கவலைக்கிடமாகவே உள்ளது. அத்தோடு உலகக் கல்வி நிலையில் பரஸ்பர சமயின்மை நிலவுகின்றது. வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளில் இந்நிலை மிகவும் மோசமாக உள்ளது என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

உலக மக்களின் கல்வி நிலையைப் பற்றிய தகவல்கள் கல்வியியலாளர் களைப் பெரிதும் சிந்திக்க வைக்கின்றன. கடந்த காலங்களில் “எல்லோருக்கும் கல்வி” என்ற சொற்றெராட்டர் உலக அரங்கில் உருப்பு ஒலித்த போதும், இன்று

வரை அந்திலையை அடைவதற்கு முடியவில்லை என்பது முக்கிய கருத்தாகும். உலகச் சனத்தொகையில் 875 மில்லியன், வயது வந்த மக்கள் எழுத்தறிவற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். இச் சனத்தொகை மொத்தச் சனத்தொகையில் ஆறில் ஒரு பங்கினர் ஆவார். இந்திலையில் உலகத்தை மழுமையாகக் கட்டி எழுப்புதல் என்பது சிரமமானதோர் பணியாகும். இவ்வெழுத்தறிவற்றோரில் பெரும் பகுதியினர் வளர்முக நாடுகளைச் சேர்ந்தோரே என்பது முக்கியமாகும்.

எழுத்தறிவு பற்றிய சிந்தனையில் இடம் பெறும் இன்னோர் அமிசம், செயற்பாட்டு எழுத்தறிவாகும். பொதுவாக ஒருவரின் எழுத்தறிவு மட்டும் அவரின் வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்திவிட மாட்டாது. எழுத்தறிவானது செயற்படுத்தன்மை உடையதாக இருத்தல் பயனுடைய தாகும். எனவே இன்று எழுத்தறிவுடையோரில், எவ்வளவு பேர் பயன்படு எழுத்தறிவுடையோர் என்பதும் முக்கிய விளாவாகத் தொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எழுத்தறிவின்மையில் இன்னோர் அமிசம் யாதெனில், எழுத்தறிவற்றோரில் பெருந்தொகையானோர் பெண்கள் என்பதாகும். அவர்களிலும் பெரும்பாலானோர் வளர்முக நாட்டைச் சேர்ந்தோர் என்பது விசனத்துக்குரிய விடயமாகும்.

மனித உரிமைகள் சாசனத்தின்படி உலகிலுள்ள சிறுவர்கள் அனைவரும் ஆரம்ப அடிப்படைக் கல்வியை இலவசமாகவும், கட்டாயமாக வும் பெறுவதற்கு அருக்கையுடையவர் ஆவார்கள். இவர்களுக்கு கல்வி வழங்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு அந்நாட்டு அரசாங்கங்களைச் சார்ந்ததாகும். நடைமுறையில் பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டிய பருவத்தில் 130 மில்லியன் பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்லுவதில்லை. இந்த மாணவர்களில் பெருந்தொகையினர் வளர்முக நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது முக்கியமாகும். இதில் சூறிப்பிடவேண்டிய இன்னோர் அமிசம் யாதெனில் இந்த 130 மில்லியனில் 73 மில்லியன் பெண்கள் ஆவார்கள். பொதுவாக வளர்முக நாடுகளில் கடந்த காலங்களில் பாடசாலைக்குச் செல்லும் மாணவர்களின் தொகை அதிகரித்த போதும், அவர்களுக்குப் பாடசாலையில் வழங்கப்படும் கல்வியின் தரம் குறைந்துள்ளது என்பதுவும் சூறிப்பிட வேண்டியதாகும்.

கல்வியைப் பொறுத்த வரை இரண்டு அமிசங்களைக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானதாகும். கல்வி அபிவிருத்தியை தொகை ரீதியாகவும், பண்பு ரீதியாகவும் நோக்கலாம். தொகை ரீதியான அதிகரிப்பு, மக்கள் கல்வியின் மீது கொண்டுள்ள ஆர்வத்தை, அல்லது விருப்பை வெளிக் காட்டுவதாகும். பண்பு ரீதியாகப் பார்க்கும்போது வழங்கப்படும் கல்வியின் தரம் முக்கியமாகும். குறிப்பாக வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளில் வழங்கப்படும் கல்வி தரம் குறைந்த நிலையில் இருக்கின்றது. பண்பு ரீதியாகக் கல்வி விருத்தியறாத போது, ஆக்கழிர்வமான உழைப்புத்திறன், தமது குடும்பத்தைப் பேணுவதற்கான திறன்கள் முனையிலேயே கிள்ளி எறியப்பட்டு விடுகின்றன.

கல்விப் பரப்பில் காணப்படும் இன்னோர் அமிசம் இடை விலகலாகும். பொதுவாக வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளில் கட்டாயக் கல்வி செயன் முறையில் இருப்பதோடு, பொருளாதார சமூகப் பாதுகாப்பும் இருப்பதால், மாணவர்களின் இடைவிலகல் குறைவாகவே உள்ளது. வளர்முக நாடுகளில் இந்நிலை காணப்படுவதில்லை. இதனால் இடைவிலகுவோர் எண்ணிக்கை மிக உயர்வாகவுள்ளது. வளர்முக நாடுகளிலுள்ள 150 மில்லியனுக்கு அதிகமான பிள்ளைகள் 5 ஆம் வகுப்பு வரை கூட்டப் படிப்பைத் தொடருவதில்லை. இந்நிலையால், நாட்டுக்குப் பொருத்தமான பொருளாதார வளத்தை விருத்தி செய்ய முடிவதில்லை. தென் ஆசியா, ஆபிரிக்காவின் சஹாராப் பிரதேசம் ஆகியவற்றில் நான்கு பிள்ளைகளுக்கு முன்று பிள்ளைகள் என்ற விகிதத்தில் 5 ஆம் தரத்தை அடைவதற்கு முன்னர் பாடசாலையில் இருந்து விலகி விடுகின்றனர். ஆகக் குறைந்த பொருளாதார வளர்ச்சியுள்ள நாடுகளில், முதலாம், அல்லது இரண்டாம் தரத்தை அடைவதற்கு முன்னர் அரைப்பங்கிற்கு மேற்பட்டோர் இடை விலகி விடுகின்றனர்.

முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று பிள்ளைகளின் கல்வியின் தரமும் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. பொதுவாக பாடசாலைச் சூழல் கவர்ச்சியாக இருக்கும்போது பிள்ளைகள் கற்பதற்கு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றார்கள். மகிழ்ச்சியற்ற சூழலில் பிள்ளைகள் கற்பதற்கு மறுக்கின்றார்கள். பொதுவாக வகுப் பறையின் அமைப்பும், பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையும் வரையறைக்குட்பட்டதாக அமையும்போது மாணவர்கள் கறகத் தூண்டப்

படுகின்றனர். ஆனால் மாணவர்களை உற்சாகப்படுத்தக்கூடிய சூழல் அமையாதபோது பிள்ளைகள் கல்வியைத் தொடர முடியாமல் இடைவிலகு கின்றனர்.

பிள்ளைகளின் கல்வித் தரத்தில், ஆசிரியர்களும், கல்விக்கான ஏனைய கலைத்திட்டம் போன்றவையும் முக்கியமாகும். ஆசிரியன் என்பவன் கற்போனின் திறனுக்கும், அவனது தேவைக்கும் பொருத்தமான கல்வியை வழங்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் தரமான கல்வி, தொழில்சார் பின்னணியைக் கொண்டிராதபோது பிள்ளைகளுக்குப் பொருத்தமான கல்வியை வழங்க முடிவதில்லை. வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளில் கூட நல்ல தகைமை பெற்ற ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவதில்லை என்பதாக அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. வளர்முக நாடுகளில் பொதுவாக, தராதர மற்ற ஆசிரியர்களின் நியமனம், பிள்ளைகள் கற்றலில் விருப்பத்துடன் ஈடுபடுவதைத் தடுக்கின்றதென்றாம்.

பிள்ளைகளின் கற்றலில் கலைத்திட்டம் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றது. கலைத்திட்டத்தை வகுப்போர், பிள்ளைகள் கற்றலில் ஆர்வம் கொள்ளும் வகையில் கலைத்திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். கலைத்திட்டமானது, பிள்ளைகளின் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புபட்ட தாகவும், செயல் மூலம் கற்கக் கூடியதாகவும் இருத்தல் முக்கியமாகும்.

எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்கல் தொடர்பான முன்னெண்டுப்புக்கள் ஜோம்பியன் மாநாட்டைத் தொடர்ந்து உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அத்தோடு, “எல்லோருக்கும் கல்வி” என்பது தொடர்பான விதப்புரைகளோடு, வேறு பல அமைப்புக்களில் இருந்தும், இது தொடர்பான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எல்லோருக்கும் கல்வி தொடர்பாக பல மாநாடுகள் கூட்டப்பட்டன. அவற்றில் ஒன்று 2000 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 26-28 ஆம் திகதிகளில் பாரிஸ் நகரில் கூட்டப்பட்டது. இம் மகாநாட்டில் 1000க்கு மேற்பட்ட கல்வியியலாளர்கள் பங்கு கொண்டு கடந்த கால முயற்சிகள் தொடர்பாகக் கலந்து ரையாடினர்.

“எல்லோருக்கும் கல்வி” தொடர்பான செயன்முறைக் குழுவின் செயலாளர் “செரின் நஸ்வெற்சி” அவர்கள் இன்றுள்ள உலகின் கல்வி நிலையானது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதன்று என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் மேலும் குறிப்பிடும்போது UNDP, UNESCO, UNFPA, UNICEF, உலகவங்கி ஆகியவற்றோடு அந்நாட்டு அரசாங்கங்களும் அடிப்படைக் கல்வியை வழங்குவதற்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதோடு, அதற்கான செயற்பாட்டிலும் இறங்க வேண்டும் எனக் கூறியுள்ளார்.

உலகக் கல்விக்கான பொதுமன்றம் கூட்டிய “உலகின் கல்வி நிலை” பற்றிய மாநாட்டில் கல்விநிலை தொடர்பான பல தகவல்கள் கிடைக்கப் பெற்றன. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு 2015 ஆம் ஆண்டில் உலக மக்கள் அனைவருக்கும் அடிப்படைக்கல்வி கிடைப்பதற்கான செயல் திட்ட வடிவம் உருவாக்கப்பட்டது.

1990 ஆம் ஆண்டு பாடசாலைக்கு சென்ற மாணவர் எண்ணிக்கை 590 மில்லியனாகவும், 1998 ஆம் ஆண்டில் இத்தொகை 681 மில்லியனாகவும் காணப்பட்டது. இந்தப் பத்தாண்டுகளில் ஏறக்குறைய 100 மில்லியன் ஆக மாணவர்கள் தொகை அதிகரித்துள்ளது. 1980-1990 ஆம் ஆண்டு களில் மாணவர்களின் ஆண்டுக்கான அதிகரிப்பை நோக்கின் 1980 இன் பின் உள்ள காலத்தில் ஒவ்வொர் ஆண்டும் 10 மில்லியன் மாணவர்களால் அதிகரித்துள்ளது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கிழக்காசியா, பசுபிக், இலத்தீன் அமெரிக்கா, கரிபியன் நாடுகளில் எல்லோருக்குமான கல்வியை அடைவதற்கான முன் என்டுப்புக்கள் பயனளித்துள்ளன. அத்தோடு 1998 இல் உலகளாவிய அடிப்படையில் பாடசாலைக்குச் செல்லாதோர் தொகை 127 மில்லியனில் இருந்து 113 மில்லியனாக குறைந்துள்ளது. குறிப்பாக இலத்தீன் அமெரிக்கா, கரிபியன் நாடுகளில் பாடசாலைக்கு செல்லாதோரின் எண்ணிக்கை 50% குறைந்துள்ளது. இந்தியா, சீனா போன்ற நாடுகளில் பெண்களின் கல்வி நிலை தொடர்பாக நல்லதோர் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. அத்தோடு, அந்நாடுகளில் சனத்தொகை அதிகரிப்பிலும் வீழ்ச்சி நிலை காணப்படு

கின்றது. இவ்வீழ்ச்சிக்கு முக்கிய காரணமாகக் கொள்ளப் படுவது கல்வி நிலையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியாகும்.

உலகத்தில் எழுத வாசிக்கக் கூடியோரின் தொகையிலும் வளர்ச்சிப் போக்குக் காணப்படுகின்றது. 1970 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1999 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையில் 1.5 பில்லியனாகக் காணப்பட்ட எழுத்தறி வுடையோர் தொகை 1998 இல் 3.3 பில்லியனாக அதிகரித்துள்ளது. ஆண்களின் எழுத்தறி வீதம் 85 வீதமாகவும், பெண்களின் எழுத்தறி வீதம் 74 வீதமாகவும் உயர்ந்துள்ளது. எழுத்தறிவற்றோர் வீதம் தொடர்ந்தும் உயர்நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. இதிலும் அதிகமாகப் பெண்களே காணப்படுகின்றனர். ஆகக் குறைந்தது 875 மில்லியன், வயது வந்த மக்கள் எழுத்தறிவற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்களில் 2/3 பங்கினர் பெண்களாவர். இத் தொகை கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும் இந்திலையிலேயே அவதானிக்கப்பட்டது.

எல்லோருக்கும் கல்வி என்பதில் பால் ரீதியான வேறுபாடு முக்கியம் பெறுகின்றது. ஆன், பெண் கல்வி விகிதாசாரத்தைப் பொறுத்த வரை பெண்களே கல்வியின்மையில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். பாடசாலைக்குச் செல்லாதோரின் தொகையில் 60% பெண்களாவர். ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் பொதுச் செயலாளர் கோபி அணான் பெண்களின் கல்வி தொடர்பாகப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். “சமூகத்தின் முக்கிய பணிகளி லொன்றான பெண்களுக்கான கல்வி வழங்கல், ஒரு தெரிவல்ல. இது காலத்தின் தேவையாகும். இதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தைப் பெற்று, பெண்களுக்கான கல்வியை அளிக்கும் அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். அரசாங்கங்கள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், உள்ளுர் அமைப்புக்கள், பாடசாலைகள், குடும்பங்கள் ஓன்றினைந்து செயற்படுவதன் மூலமே உரிய பயனை அடைய முடியும்”.

பின்னைகளின் கல்வி வழங்கலில் முக்கியம் பெறுவது முன்பள்ளிக் கல்வியாகும். பொதுவாக வளர்முக நாடுகளில் இவர்களுக்கான கல்வி வழங்கலில் அதிகளவு அக்கறை காட்டப்படுவதில்லை. கடந்த தசாப்தத் தில்

முன்பள்ளிக் கல்வி வழங்கவில் 5 வீத அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருத்தல் முக்கியமான முன்னேற்றமாக கருதலாம். ஆபிரிக்காவிலும், தென்னாசியாவிலுமே எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்கல் எனும் முயற்சி அதிகளவில் முன்னேறவில்லை எனக் கருதப்படுகின்றது. இதற்கான முயற்சிகளை மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய கடப்பாடு உலக மக்களுக்குண்டு. அடிப்படையிலான வறுமை, பிரச்சினைகள், எயிட்ஸ் நோய் என்பனவும் கல்வியைப் பாதிக்கும் காரணிகளாகும். சில ஆபிரிக்க நாடுகள் தமது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் முன்றில் ஒரு பங்கைக் கல்விக்காக ஒதுக்குகின்றன.

கல்வியானது பொதுவாக எல்லா நாடுகளிலும் வழங்கப்படும் நிலை காணப்பட்டாலும் அந் நாடுகளில் வழங்கப்படும் கல்வி எவ்வளவு தரமானது என்பது வினாவுதலுக்குரிய விடயமாகும். கல்வி தொடர்பான ஏற்றத்தாழ்வு தொடர்ந்து நாட்டிலும், நாடுகளுக்கிடையேயும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. அடிப்படைக் கல்வியின் தரத்தில் சிறிய, பெரிய நாடுகளுக்கிடையே இடைவெளி காணப்படுகின்றது. சமூகத்தின் வறியவர்கள், கிராமிய அல்லது பின்தங்கிய சமூகங்கள், சிறுபான்மைச் சமூகங்கள், பழங்குடி மக்களிடையே அடிப்படைக் கல்வியில் பாரிய முன்னேற்றம் எதுவும் காணப்படவில்லை.

வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளிலுள்ள பிள்ளைகள் இடை விலகலுக்கு ஆளாகும்போது அவர்கள் இழந்த கல்வியை மீண்டும் பெறுவதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் உண்டு. வளர்முக நாடுகளில் இழந்த கல்வியை மீண்டும் பெறுவதற்கான ஆக்கஸ்டர்வமான நடவடிக்கைகள் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்கவில் கடந்த காலங்களைப் போன்ற வாறு, அல்லாமல் இப்போது ஆசிரியர் தரம் என்பது முக்கியமாகும். மாணவர்களின் கற்றலை ஊக்குவிப்பதிலும், அவர்களின் கற்றலுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணிக்கக்கூடிய தரமுள்ள ஆசிரியர்களை நியமிப்பதன் மூலமும் எல்லோருக்கும் அடிப்படைக் கல்வி என்னும் இலக்கை எட்டிப் பிடிக்க முடியும்.

சமூகத்தில் சாதாரண பிள்ளைகளை விட, சிறப்புத் தேவையுடைய

பிள்ளைகள் என ஒரு தொகுதியினர் உள்ளனர். இவர்களுக்குரிய கல்வியை வழங்கல் இன்னோர் சவாலாக உள்ளது.

1990 ஆம் ஆண்டளவில் ஜோம்ரியன் மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. அக்காலத்தில் நிலவிய சமூகத்திலும் பார்க்க, இன்றைய சமூக அமைப்பு பாரிய அளவில் மாறிவிட்டது. தொடர்பாடல் தொடர்பாக ஏற்பட்ட பாரிய மாற்றமும், உலகமயமாகலும் பெரும் தாக்கத்தை உருவாக்கியுள்ளது. அன்று எயிட்ஸ் நோயின் தாக்கம் பாரிய அளவில் இருக்கவில்லை. இன்று அதுவோர் உலகளாவிய பாரிய பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது. எதிர்காலத்தில் எல்லோருக்கும் கல்வி என்னும் அடிப்படை புதிய கருத்தியல் அறிவியல் சார்ந்த அடிப்படைக் கல்வியை வழங்குவதில் தங்கியுள்ளதெனலாம்.

உலகச் சனத்தொகையில் 700 மில்லியன் மக்கள் 42 நாடுகளில் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்கின்றார்கள். இவர்களின் வறுமையைப் போக்க, இவர்களுக்கு கல்வி வழங்குவதே அவசியமாகும்.

கல்வியைப் பெற உலகம் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

உலக மக்கள் அனைவருக்கும் கல்வி வழங்க வேண்டும் என்னும் தார்மீகப் பொறுப்பை உலக சமூகம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள நிலையில், அப்பொறுப்பினை நிறைவேற்றும் நடவடிக்கைகளை அந்நாட்டு அரசாங்கங்களின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளதை மிக முக்கியமாகக் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தினால் வெளியிடப்பட்ட மனித உரிமைகள் சாசனத்தின்படியும், 1990 ஆம் ஆண்டளவில் உலகின் பல நாடுகளால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட குழந்தைகள் / சிறுவர் உரிமைச் சாசனத்தின் படியும், குழந்தைகள் / சிறுவர்கள் ஆரம்ப அடிப்படையில் அமைத்த தரமான இலவசக் கல்வியைப் பெறும் உரிமையைக் கொண்டவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

இந்தப் பின்னணியில் கல்வி தொடர்பான சர்வதேச நோக்கில் கல்வி என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்க வேண்டிய அடிப்படை உரிமையாகும். இந்த அடிப்படை உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் செயன் முறை அந்நாட்டின் அரசாங்கங்களைச் சார்ந்ததாகும். அத்தோடு வழங்கப்படும் கல்விக்கு எவ்விதக் கட்டுப்பாடோ அல்லது விலையோ இருக்க முடியாது என்பதுவும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டியதொன்றாகும்.

அரசால் வழங்கப்படும் பொதுக்கல்வியானது, மக்கள் மத்தியில் பல்வகைப்பட்ட நல்லவிளைவுகளைக் கொண்டு வரும் என எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது. கல்வியை வழங்குவதனால், சமூகத்தில் நிலவும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் குறைக்கப்படும். சமூக முரண்பாடுகள் குறைவடைந்து, சமூக ஒற்றுமை வளர்ச்சி அடையும். தேசிய அபிவிருத்தி ஏற்படும் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது.

அரசாங்கங்கள் நடைமுறைப்படுத்தும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகள் கல்வி தொடர்பான செயன் முறையில் தாக்கத்தை விளைவிக்கின்றன. குறிப்பாகக் கல்வித் துறையில் தனியார் துறையினர் செயற்படும்போது, அரசாங்கத்தால் நடைமுறைப்படுத்தும் பொதுக் கல்வியின் தகுதி அல்லது பண்பு நிலையில் வீழ்ச்சிப் போக்கை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

நாட்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் கல்வியின் முழுப்பொறுப்பும் அரசைச் சார்ந்ததாக இருத்தலோடு, கல்வியின் இலக்கு, நோக்கங்களை யும் அரசே தீர்மானிக்க வேண்டும். இலக்கையும், குறிக்கோளையும் அடையும் நோக்கில் அதற்கான திட்டங்களை வசூப்பதோடு, அதற்குரிய முதலீட்டையும் அரசே வழங்குதல் வேண்டும்.

சுதந்திர இலங்கையில் எல்லோருக்கும் கல்வி

இலங்கையின் கல்வி வரலாறு நீண்ட காலத்தைக் கொண்டதாயினும், இங்கு நாம் கல்வி தொடர்பாக நோக்குவது, சுதந்திரத்தின் பின்னரான ஏறக்குறைய 50 ஆண்டுகளில் எல்லோருக்கும் கல்வி தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சி தொடர்பானதாகும். கடந்த 50 ஆண்டுகளில் இலங்கை அரசாங்கம் இலவசக் கல்வியை ஆரம்பக் கல்வி முதல் பஸ்கலைக்கழகம் வரை வழங்கி வருகின்றது.

இலங்கையில் இலவசக் கல்வியானது 50 ஆண்டுகளாக வழங்கப் பட்டு வருகின்றபோதும், எல்லோருக்கும் கல்வி என்னும் இலக்கை அடையவில்லை என்பது வெளிப்படையாகும். இலவசக் கல்வியால் அன்மைக் காலங்களில் ஏறக்குறைய 90 சதவீதத்தினர் எழுத தறிவுடையோராகக் கொள்ளப்படுகின்றனர். இத்தொகை 1980 ஆம் ஆண்டில் ஆண்களில் 90.5 வீதத்தினரும், பெண்களில் 92.4 வீதத்தினரும் எழுத வாசிக்கக் கூடியவராகக் காணப்பட்டனர். இத்தொகையானது வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளின் எழுத்தறி வீதத்துடன் ஒப்பிடும்போது மிக உயர்வானது என்பது தெளிவாகும். 1980 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் ஆண்களில் எழுத்தறிவு 51 வீதம் ஆகவும், பெண்களில் 25 வீதத்தினர் எழுத்தறிவு உடையோராகவும் காணப்பட்டனர்.

மக்களைக் கல்வி மயப்படுத்துவதால், மக்களின் வினைத்திறன் ஆற்றல் அதிகரிக்கின்றது. கல்வி மட்டமானது அதிகரிக்கும்போது மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் உயர்வு ஏற்படுகின்றது. மேலும் கல்வியை எல்லோருக்கும் வழங்குவதால், நாட்டின் பொருளாதார சமூக விருத்திக்கு பாரிய பங்களிப்பை ஆற்ற முடியுமெனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. எழுத்தறிவின் இன்னோர் பகுதியாகக் கொள்ளப்படுவது, பயன்படு எழுத்தறிவு வீதமாகும். இலங்கையில் வழங்கப்படும் கல்வி எவ்வளவுக்குப் பயன்படு தன்மை உடையது என்பது முக்கியமானதோர் விடயமாகும்.

இலங்கையில் பாடசாலை யில் அனு மதி பெறுவதற்கான வயதெல்லை ஐந்து ஆகும். எந்தவொரு பிள்ளையும் ஐந்து ஆண்டுகளைப் பூாத்தி செய்தால் வேறு எவ்வித தகைமையுமின்றிப் பாடசாலையில் அனுமதி பெறுவதற்கான அடிப்படை உரிமை உண்டு. இவ்வாறு பிள்ளைகளுக்கு உரிமை காணப்பட்ட போதும் எல்லாப் பிள்ளைகளும் பாடசாலைக்குச் செல்வதில்லை என ஆயவுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இலங்கையில் பாடசாலை செல்வ வேண்டிய பிள்ளைகளில் ஏறக்குறைய ஏழு வீதத்தினர் பாடசாலைக்குச் செல்லவில்லையெனப் புள்ளி விபரங்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாறு பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்லாமைக்கான முக்கிய காரணம் என்ன? குறிப்பாகப் பெற்றோரின் அறியாமையே காரணமாக இருக்கலாம். அத்தோடு, உணவு, உடை போன்றவற்றை வழங்குவதற்குப் போதிய வசதியின்மையும் காரணமாக அமையலாம்.

அண்மைக் காலங்களில் கொண்டு வரப்பட்ட ஏற்பாடுகளின்படி, ஒவ்வொரு கிராமசேவகர் பிரிவிலும், கிராமாலுவலகர் தமது பிரதேசத்திலுள்ள சகல பிள்ளைகளும், பாடசாலைக்குச் செல்லுகின்றார்களா என்பதை உறுதிப்படுத்தல் வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. பிள்ளைகளின் பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரம் இல்லாதபோது, சத்தியக் கட்டாசி சமர்ப்பிப்பதன் மூலம், பிள்ளைகளைப் பாடசாலையில் அனுமதிக்க முடியும். இவ்வாறான செயன்முறையின் பிரதான நோக்கம் ஐந்து வயதை அடைந்த சகல பிள்ளைகளும் பாடசாலையில் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

எல்லோருக்கும் கல்வி என்பதில் தாக்கத்தை விளைவிக்கும் காரணிகளிலொன்றாக விளங்குவது இடைவிலகலாகும். இடைவிலகல் என்பது, குறிப்பாக கட்டாயக் கல்வியைப் பெற வேண்டிய வயதெல்லையில் பாடசாலை அனுமதியைப் பெற்ற பின்னர், பாடசாலைக் கல்வியைத் தொடராது இருப்பதைக் குறிப்பதாகும். கட்டாயக் கல்வியைப் பெற வேண்டியது 5 வயதில் இருந்து 14 வயதுக்கு உட்பட்ட வயதெல்லைக் காலத்திலாகும். தேசிய கல்வி ஆணைக்குமுனின் அறிக்கைகளின்படி, இலங்கையில் கட்டாயக்கல்வியைப் பெறவேண்டிய வயதில் ஏறக்குறைய 14 வீதத்தினர், பாடசாலையையிட்டு இடைவிலகுகின்றனர் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இந்த இடைவில் கலுக்கு பஸ்வேறு காரணமாக இருக்கின்றது பெற்றோரின் கல்வி தொடர்பான விளக்க மின்மையே முக்கிய காரணமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. அத்தோடு அவர்களின் பொருளாதார சமூக நிலைமையும் பின்னைகளின் இடை விலகலுக்கு காரணமாகும்.

இடைவிலகலுக்கு உள்ளாகும் மாணவர்களில் ஆகக்கூடிய தொகையினர் மன்னார் மாவட்டத்தினர் என்றும், ஆகக் குறைந்த இடைவிலகல் அம்பாறை மாவட்டத்திலிருந்தென்றும் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அண்மைக் காலங்களில் நாட்டில் நடைபெறும் உள்நாடு யுத்தம் காரணமாகவும், பெருந்தொகையான மாணவர்கள் கல்வியைத் தொடர முடியாதுள்ளனர். இவர்கள் கொடுபான சரியான புள்ளி விபரங்கள் கிடைக்கவில்லை என்பதும் சுற்பிடி வேண்டியதாகும்.

இலங்கையின் கல்வி அமைப்பில் பாடசாலைக் கட்டமைப்பில் ஏறக் குறைய 10,000 பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றது. இவற்றின் தரங்கள் 1 AB, தரம் 1C, தரம் 2, தரம் 3 எனப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பாடசாலை களின் பெள்தீக நிலைமைகள் ஏக தன்மையடையனவாகக் காணப்பட வில்லை. பாடசாலையிலுள்ள வளங்கள் மாணவர்களின் கற்றலில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. நகரத்திலுள்ள பாடசாலைகளுக் கிடையே பாரிய வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. அவ்வாறெனின் கிராமப் புறப் பாடசாலைகளின் நிலைமை சொல்லத் தேவையில்லை. புதிய கல்வி மறுசீரமைப்பின் பிரகாரம் நாடு முழுவதும் சகல வசதிகளும் கொண்ட 300 பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்படுமென விதப்புரை செய்யப்படுகின்றது. இவை மாணவர்களின் கல்வித் தேவையை நிறைவு செய்வதாய் அமையும்.

இலங்கையிலுள்ள பாடசாலைகளின் அபிவிருத்தியை அளவிடு வதற்கு ஒன்றினைந்த மாவட்டச் சுட்டி ஆகக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சுட்டியில் போக்குவரத்து, வீட்டுநிலை, நீர்வசதி, மலசலகூட வசதி, சுகாதாரவசதி குடும்ப வருமானம் ஆகிய அம்சங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இக்குறிகாட்டியில் மேல் மாகாணம் 65 ஆகவும், கொழும்பு மாவட்டம் 67 ஆகவும்

உள்ளது. ஆகக் குறைந்த மாகாணக் குறிகாட்டி 45, ஊவா மாகாணத் தைப் பிரதிபலிக்கின்றது. இம் மாகாணத்திலுள்ள மொனராக்கலை மாவட்டம் ஆகக்குறைந்த மாவட்டக் குறிகாட்டியாக 41ஐ பெற்றுள்ளது. இக்குறிகாட்டிகள், மாவட்ட மட்டத்தில் நிலவுகின்ற சமன்ற தன்மையை வெளிக்காட்டுகின்றன. எனவே இக்குறிகாட்டிகள் பிள்ளைகளின் எல்லோருக்கும் கஸ்வி என்னும் கருத்து நிலை எண்ணக் கருவிலும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது.

கஸ்வி வழங்கலின் பிரதான அமிசம் மாணவர்கள் பெறுகின்ற கஸ்வித் தரத்தில் தங்கியுள்ளதெனலாம். கஸ்வி நோக்கில் மாணவர்களின் அடைவுகள் தேர்ச்சி அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டியதாகும். தேர்ச்சி என்பது, ஒரு செயலின் இறுதியில் அடைய வேண்டிய அறிவு, திறன், மனப்பாங்குகளை அச் செயன்முறையின் ஆரம்பத்தில் தீர்மானித்து அதனை அடைவதற்கான செயன்முறையைக் குறிப்பதாகும். கஸ்வி உலகில் ஒவ்வொரு மாணவனும், ஒரு வகுப்பில், அவனின் முதிர்ச்சி நிலையில் அடைய வேண்டிய தேர்ச்சிகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக முதன்மை நிலை ஒன்றில் ஒரு மாணவன் இரண்டு ஆண்டுக் கற்கையின் பின்னர் அடைய வேண்டிய தகைமைகள் முன்கூட்டியே திட்டமிடப்படுகின்றது. இதனைத் தேர்ச்சி அடிப்படையில் வான் கஸ்வி எனக் கூறுவர்.

இலங்கையில் அண்மையில் ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர்களின் தேர்ச்சி தொடர்பான ஆய்வொன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாய்வின் படி இவ்வகுப்பில் கற்கும் மாணவர்களில் 1/5 பகுதியினர் மட்டுமே முதன்மொழியில் அவ்வகுப்புக்குரிய அடைவு மட்டத்தைப் பெற்றிருந்தனர். கணிதம், சுகாதாரம் போன்றவற்றில் அதனிலும் பார்க்கக் குறைவான அடைவினைப் பெற்றிருந்தனர். இந்நிலை ஆரம்ப வகுப்பு மட்டத்தில் மாணவர் பெற வேண்டிய அடிப்படைத் திறன்களைப் பெறவில்லை என்பதை வெளிப்படையாகக் காட்டும். எல்லோருக்கும் கஸ்வி என்பதால், பிள்ளைகளை 100 வீதம் வகுப்பறைக்கு அனுப்புவதால் அவர்கள் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் அடைய வேண்டிய இழிவளவான திறன்களைப் பெற்றிருத்தலும் அவசியமாகும். இந்நிலை எட்டப்படாத வரை எல்லோருக்கும் கஸ்வி என்பது, தேர்ச்சி அடிப்படையில் எட்டப்படாததொன்றாகவே உள்ளது.

இலங்கையின் கல்வி அமைப்பில் முக்கியம் பெறுவது க.பொ.த. சாதாரண, உயர்தரப் பரிட்சைகள் ஆகும். இப்பரிட்சைக்கு பெருந்தொகை யானோர் தோற்றுகின்றனர். 1995 ஆம் ஆண்டில் நடத்தப்பட்ட க.பொ.த. (சாதாரண) தரப் பரிட்சைக்கு தோற்றிய மாணவர்களில் எட்டுப் பாடங்களில் சித்தியடையாதோர் என்னிக்கை பத்துப் பேருக்கு ஒருவராவர். க.பொ.த. (உயர்தரப்) பரிட்சையில் இவ்வெண்ணிக்கை 11 பேரில் ஒருவர் நான்கு பாடங்களிலும் சித்தி பெறவில்லை. இத்தரவுகள் உயர் வகுப்புக்களில் உரிய சித்திகள் பெறப்படவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

மாணவர்களுக்கு தரமான கல்வியை வழங்குவதில் முக்கிய காரணியாக விளங்குவது தரமான ஆசிரியர் அணியாகும். இலங்கையில் ஏறக்குறைய 190,000 ஆசிரியர் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பல்வகைத் தரத்தை உடையவர்கள். இவர்களில் 10,000 ஆசிரியர்கள் எவ்விதமான ஆசிரியர் பயிற்சிகளையும் பெறாதவர்கள் என அறியப்பட்டுள்ளது.

விளைத்திறன் ஆசிரியர்கள் என்பவர், தாம் கற்பிக்கும் விடயம் தொடர்பான இலக்குக்களை நன்கறிந்திருப்பதோடு, அதனை அடைவதற்கு இடையொது முயல்பவர்கள் ஆவார். இத்தகைய திறன்களைப் பெற வேண்டுமாயின் ஆசிரியர்கள் பாடம் தொடர்பான அறிவோடு, கற்பித்தல் தொடர்பான திறனையும் பெற்றிருத்தல் அவசியமாகும். இவை இரண்டையும் மட்டும் பெற்றிருந்தால் போதாது. இதற்கு மேலாக தமது அறிவையும், திறனையும் பொருத்தமான வகையில் நிறைவு செய்யும் ஆற்றலையும் ஆசிரியர்கள் பெற்றிருத்தல் ஆசிரிய வாண்மையின் அடிப்படையாகும்.

இலங்கையில் ஆசிரியர்களின் வாண்மை விருத்திக்காக, முன் ஆசிரியர் பயிற்சி பாடநெறிகள், சேவைக்காலப் பயிற்சிப் பாடநெறிகள், தொடர் கல்வி ஆசிரியர் பாடநெறிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பயிற்சி முறைமைகள் எவ்வளவு தூரம் ஆசிரியர்களின் வாண்மை விருத்திக்கு பங்களிப்புச் செய்கின்றன என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயமாகும்.

ஆசிரிய வாண்மை விருத்தி தொடர்பாக, அண்மைக் காலங்களில் பயிற்சி பெறாத சேவையிலுள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவரும் பயிற்சி பெறுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியவாண்மை விருத்திக்காக தேசிய ஆசிரிய கல்விக் கல்லூரி களுக்கு மேலாக ஆசிரியர்களின் தொழில்வாண்மையை நோக்காகக் கொண்டு தேசிய ஆசிரியர் கல்வி அதிகார சபையும், ஆசிரியர் கல்வி நிலையங்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

5 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை சேவையிலுள்ள ஆசிரியர்கள் மீன் பயிற்சிக்கு உட்படுத்தப்படுவதால், ஆசிரியர்கள் தங்களின் தொழில்வாண்மை விருத்திக்கான பயிற்சி நெறிகளில் பங்குபற்றுவதற்கு வாய்ப்புண்டு.

இலங்கையில் எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்கலின் அடிப்படையாகத் திகழ்வது முன் ஆரம்பக் கல்வியாகும். பின்னைகளின் முனைவளர்ச்சியின் பெரும்பகுதி, பின்னைகள் 5 வயதை அடைவதற்கு முன் ஏற்பட்டுவிடுவதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இலங்கையில் இன்று வளர்ச்சியடைந்த முன் கல்விப் பாடசாலைகள் விரிவுபடுத்தப்படவில்லை. அராசாங்கம், இத்துறையில் நேரடியாகப் பங்கெடுத்துக் கொள்ளாமையும் இதற்கான காரணமென்னாம்.

முன்பள்ளிப் பாடசாலைகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய மாணவர்களில் 30 வீதத்தினர் மட்டுமே செல்லுகின்றனர். இங்கு முக்கியமாகக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது யாதெனில் அவர்களுக்கு கல்வி வழங்கும் ஆசிரியர்களின் தரமாகும். இலங்கை மில் முன்பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சி வழங்கும் நிறுவனங்கள் அதிகளவில் உருவாக்கப்படாமையும் முன் பள்ளிக்கல்வி தொடர்பாகவள்ள முக்கிய பிரச்சினையாகும்.

எல்லோருக்கும் கல்வியை வழங்குவதற்கு முக்கியமாகத் தேவைப் படுவது போதிய நிதி வசதியாகும். பெளதீக் ரீதியாகவும், பண்பு ரீதியாகவும் கல்வியில் முன்னேற்றத்தை கொண்டு வர நிதி அவசியமாகும். இதற்கான நிதியை அரசே வழங்க வேண்டும். குறிப்பாக வளர்ச்சி அடைந்து வரும்

நாடுகள், பஸ்வகைப்பட்ட நிதி நெருக்கடிக்கு உட்படுவதால் கல்வி விருத்திக்கு போதியளவு நிதியை ஒதுக்குவதில்லை எல்லோருக்கும் கல்விக்கான உலக மாநாட்டின் தீர்மானப்படி ஒவ்வொரு நாடும் கல்விக்காக தமது மொத்த உண்ணாட்டு உற்பத்தியில் 6% ஒதுக்குவதாக இனங்கிக் கொண்டன. இலங்கையில் மொத்த உண்ணாட்டு உற்பத்தியில் 2.9% கல்விக்காகச் செலவிடப்படுகின்றது. எதிர்காலத்தில் இத்தொகை 4.5% அதிகரிப்பதென இனக்கம் காணப்பட்டது. உண்மையில் 6% ஒதுக்குவதற்கு இன்னும் நீண்ட காலம் செல்லும் எனலாம்.

இலங்கையின் கல்வி நிலையை மொத்தமாக நோக்கும்போது எல்லோருக்கும் கல்வி என்னும் உயரிய குறிக்கோளை அடைவதற்கு இன்னும் பல காலம் செல்லாம். எல்லோருக்கும் கல்வி என்னும் குறிக்கோளில், சிறப்புத் தேவையிடைய மாணவர்களின் கல்வியைக் கவனிக்கக் கூடிய வகையில் பாடசாலைகளில் போதிய கவனம் எடுக்கப் படுவதாகத் தெரியவில்லை.

எல்லோருக்கும் கல்வி என்னும் குறிக்கோளை அடைவதற்கு, சர்வதேச, தேசிய அமைப்புக்களோடு இணைந்து பெற்றோர்கள், நலன்விரும்பிகள், ஆசிரியர்கள் செயற்படுவதால் மட்டுமே அதை அடைய முடியும்.

எல்லோருக்கும் கல்வியை முன்னேற்றுவதற்கான முன்மொழிவுகள்

1990 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் குழந்தைகள் தொடர்பான மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட 71 நாடுகளின் தலைவர்கள், குழந்தைகள் தொடர்பான கல்வி நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இதன்படி தங்கள் நாடுகளின் வளங்களைப் பயன்படுத்தி சிறுவர் மரண விதத்தையும், சிறுவர்களின் போசாக்கின்மையையும் போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் அதேவேளை அவர்களின் உடல், உள் வளர்ச்சி தொடர்பான நடவடிக்கைகளிலும் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்துவதாக உறுதி அளித்தனர்.

அதே ஆண்டான 1990 இல் எல்லோருக்கும் கல்வி தொடர்பாக தாய்லாந்தில் உள்ள ஜோம்ரியனில் ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் UNDP, UNESCO, UNICEF ஆகியவற்றின் துணையோடு ஆரம்பமான மாநாட்டில் இது தொடர்பாகக் கலந்துரையாடப்பட்டது. இம்மாநாட்டில் எல்லோருக்கும் கல்வி என்பது பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வொன்றாக விளங்குகியது.

சிறுவர்கள் தொடர்பான சிந்தனையில், இவர்கள் தொடர்பான உணர்வுகள் மதிக்கப்பட்டு, அவர்களின் வாழ்வின் வெற்றிக்காக ஒவ்வொரு வரும் உழைக்க வேண்டும். அவர்களின் அபிலாசைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் கல்வி தொடர்பான திட்டங்கள் முன் எடுக்கப்படுதல் அவசியம். இந்நடவடிக்கைகளே அந்நாட்டின் கலாசாரத்தை பிரதி பலிக்கும் அம்சமாக இருத்தலும் வேண்டும். மனித சமூகம் தனது பணியை உரிய முறையில் ஆற்றுவதாயின் சிறுவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்தலோடு, அவர்களே எதிர்கால சமூகத்தைப் பிரதிபலிப்பவர்கள் என்பதையும் கருத்தில் கொள்ளல் நன்று.

ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தில் கல்வி கலாசார விஞ்ஞான அமையம், (UNESCO) கல்வி தொடர்பான நிதி விவகாரத்தில், ஒவ்வொரு நாடும்

தனது மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் ஆகக் குறைந்தது 6% வீதத்தினைக் கல்விக்காகச் செலவிட வேண்டுமென எதிர்பார்க்கின்றது. இதுவே 21 ஆம் நூற்றாண்டிற்கான கல்வியின் அடிப்படையாகவும் கொள்ளப்படு கின்றது. வளர்முக நாடுகள் தங்களின் பாதுகாப்புச் செலவில் 4% கல்விக்கும், குடியிருப்பு வசதிக்கும் செலவிட வேண்டுமென யுனெஸ்கோ வின் செயலாளர் நாயகம் எதிர்பார்க்கின்றார்.

21 ஆம் நூற்றாண்டு அறிவுசார் ஆண்டாகவுள்ளது. இதனால் எல்லாச் சமூகத்தின் வளர்ச்சியும், விருத்தியும் கல்வியிலேயே தங்கி யுள்ளது. எனவே மனித சமூகத்தின் அறிவு, அதன் விருத்தி கல்வியிலேயே தங்கியுள்ளது. இதனால் உலக நாடுகளில் சூறிப்பாக வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளில் தனிமனித வள விருத்திக்கு வழங்கும் கல்வியானது ஒருவரின் வாழ்நாள் முழுவதற்கும் பயன்படும் வகையில் அமைவதாக இருக்கும்.

வழங்கப்படுகின்ற கல்வியானது, ஆன், பெண் எனப் பாஸ்ரீதியாகப் பிரிக்காது, பெற்றோரின் பொருளாதார சமூக இயலுமையைக் கருத்தில் கொள்ளாது, சகலருக்கும் கல்வியை வழங்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு உலகிலுள்ள ஒவ்வொருவரினதும் பணியாகும். எல்லோருக்கும் சமமான கல்வியை அரசு பாடசாலைகள் மூலம் வழங்குவதால், எல்லா மக்களும் கல்வியில் சமவாய்ப்பைக் கொண்டிருப்பதோடு, பல்வேறு சமூக கலாசாரச் சூழலில் ஒருவரை ஒருவர் மதிக்கும் பண்புகளும் கல்வியின் மூலம் ஊட்டப்படுதல் அவசியமாகும். கல்வியை எல்லோருக்கும் வழங்கும் நிலை பரவலாக கப்படும்போது, சமூக, கலாசார நீதியாக இனங்களுக்கிடையே காணப்படும் வேற்றுமைகள் குறைவதற்கும் வாய்ப்புண்டு. அத்தோடு ஒவ்வொருவரின் இரீதியான அடையாளத்தை வழங்கும் இயல்பு மொழிக்குண்டு. இதனால் பின்னைகளுக்குத் தாய்மொழி மூலம் கல்வியை வழங்குவதற்கான அடிப்படையை வழங்குவதும் அவசியமாகும். யுனெஸ்கோ, இடம்பெயர்ந்து சென்று வேறு நாடுகளில் வாழும் பின்னைகளுக்கும், அடிப்படைக்கல்வி தாய்மொழியில் வழங்க வேண்டும் என்பதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது.

ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் பன்மைத் தன்மையை விளங்கி கற்பித்தலில் ஈடுபடும் போது, மாணவர்களின் சுதந்திரமான எண் ணத்திற்கு வாய்ப்பளிப்பதோடு, சனநாயக விழுமியங்களை மதிப்பதற்கு வாய்ப்பளிப்பதோடு, பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பதற்கும் வாய்ப்பளிக்க வசதி செய்ய வேண்டும்.

எனவே இந்தப் பின்னணியில் நோக்கும்போது, அரசால் வழங்கப்படும் பொதுக்கல்வியானது, சமூக விடுதலைக்கும், சமாதானத்திற்கும், முன்னேற்றத்திற்கும், சமூக நீதிக்கும் தலையாய கருவியாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தனது இயல்பான ஆளுமைக்கு ஏற்ற வகையில் கற்பதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.

ஆசிரியர்களின் தரம் பேணவின் அடிப்படையிலேயே மாணவர்களுக்கு தரமான கல்வியை வழங்க முடியுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இதனால் கல்வி தொடர்பான பணிகளில் ஈடுபடுவோர் ஆசிரியர்களின் தொழில்வாண்மை விருத்திப் பணியில் உரிய கவனத்தைச் செலுத்துவதன் மூலம் மாணவர்களுக்குத் தரமான கல்வியை வழங்கலாம்.

கற்றலில் விருத்தியில் அதிகாவில் செய்தித் தொடர்புத்துறை பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றது. மாணவர்களின் கற்றல் சூழலில் செய்தித் தொழில் நுட்பத்தின் பங்கு உட்புகுத்தப்படுதல் அவசியமாகும். ஆசிரியர்கள் கல்வி மறுசீரமைப்பில் தகவல் தொழில் நுட்பத்தின் உள்வாங்குகை முக்கியமாகும்.

தொழில் வாண்மை சார்ந்த ஆசிரியர்களே கல்வி மறுசீரமைப்பின் முக்கிய பங்காளராகக் கொள்ளப்படுகின்றனர். இதனால் கல்வி மறுசீரமைப்புத் தொடர்பாக முன்வைக்கப்படும் முயற்சிகளில் ஆசிரியனின் பங்கு அவசியமாகும். ஆசிரியர்களுக்கு உரிய இடத்தை வழங்குவதன் மூலமே கல்வி உலகம் உரிய பயனை அனுபவிக்க முடியும்.

மாணவர்களுக்கு தரமான அடிப்படைக்கல்வியை வழங்குவதற்குத் தாழுள்ள ஆசிரியர்களை வேலைக்கமர்த்துதல் முக்கியமாகும். இதனால்

தரமுள்ள ஆசிரியர்களை கவரும் வகையில் ஆசிரியத் தொழிலைக் கவர்ச்சி உள்ளதாக மாற்றி அமைத்தல் இன்றியமையாததாகும். ஆசிரியர்களைக் கவரும் வகையில் ஆசிரியத் தொழில் தொடர்பாக கொள்கைகளை வகுக்கும்போடு, அவர்களின் தொழில் புரிவதற்கான நிலைமைகளையும் ஒக்குவிக்க வேண்டும். வளர்முக நாடுகளில் ஆசிரியர்கள் நியமனத்தோடு, அரசியல் கலந்திருப்பதால், ஆசிரியர் தொழிலில் ஈடுபடுவோரின் கல்வித் தகைமை மிகக் குறைந்த நிலையில் இருத்தல் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

ஆசிரியவாண்மையின் சிறப்பு யாதெனில் மாறும் உகின் தேவைக்கு ஏற்ற வகையில் ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவித்தலாகும். ஆசிரியர் பணி செவ்வனே வகுப்பறையில் இடம் பெறுவதற்கு ஆசிரியர்களுக்கு தொழில்வாண்மையை விருத்தி செய்யக்கூடிய சேவைக் காலப் பயிற்சிகளை அளித்தல் அவசியமாகும். இங்கு முக்கியமாக கருதுவது யாதெனில் ஆசிரியர்கள் நவீன கல்வித் தொழில் நுட்பத்தினை மாணவருக்கும் வழங்கக்கூடிய தேர்ச்சியைப் பெற்றிருத்தலாகும்.

எல்லோருக்கும் கல்வியை வழங்கும் நிலையை எட்டிப் பிடிப்பதற்கு தடையாகவுள்ள காரணி மாணவர் இடைவிலகலாகும். இலங்கை போன்ற கட்டாயக் கல்வி நடைமுறையிலுள்ள, இலவசக் கல்வியை பல்கலைக்கழகம் வரை நடைமுறைப்படுத்தப்படும் நாட்டில் கூட ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்து இடைவிலகுவோர் தொகை 15% எனக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்நிலைமினை வெற்றி கொள்வதற்கு மாணவர்கள் இடைவிலகலுக்கான காரணங்களை இனங்கண்டு, அவற்றைத் தடுப்ப தோடு, இடைவிலகியோரை மீண்டும் பாடசாலையில் சேர்த்து, தொடர்ந்து கற்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

பாடசாலைகள் கல்விச் செயற்பாட்டை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தும் நிலையங்களாகும். இந்நிலையங்கள் மாணவர்கள் ஆசிரியர்களைக் கவரும் வகையில் போதிய வசதிகளைக் கொண்டிருத்தல் கற்றல் - கற்பித்தல் செயன்முறை பயனுறுதி வாய்ந்ததாக அமைவதற்கு உதவும். ஆகவே அரசுகள் இந்நிலைநோக்கித் தங்கள் பணிகளை ஆற்றுதல் பயன்தரு வகையில் கல்வி வழங்க வாய்ப்பளிக்கும்.

மாணவர்களின் கல்வியையும், அதன் தரத்தையும் உறுதி செய்யும் வகையில், பாடசாலைக்கான முதலீட்டு அளவை உயர்த்துவதன் மூலமும், ஆசிரியர்களின் ஆரம்பப் பயிற்சி, தொழிலில் அமர்த்துதல், ஆசிரியர்களின் சம்பளம், சேவைக்காலப் பயிற்சி, சனநாயக அடிப்படையில் அமைந்த முகாமைத்துவம் ஆகியனவும் அவசியமாகும்.

கல்வியுடன் தொடர்பான விருத்திச் செயன்முறையில் பல நிறுவனங்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றன. இந்திறுவனங்கள் பொதுக் கல்வி விருத்திக்கான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுக் கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்த ஆவன செய்யலாம்.

தேசிய, சர்வதேச மட்டத்தில் ஆசிரியர் தொடர்பான தொழிற் சங்கங்கள், பெற்றார், பழைய மாணவர் சங்கங்கள், இலத்திரனியல் ஊடகங்கள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் கூட்டாகச் செயற்பட்டு நாட்டின் கல்வி மட்டத்தை உயர்வடையப் பங்களிப்புச் செய்யலாம்.

காலத்துக்குக் காலம் கல்வியை மறுசீரமைக்கவும், புத்தாக்கம் செய்யவும், கல்வி மறுசீரமைப்புக்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. இவற்றைப் பயனுறு வகையில் நிறைவேற்றுவதால் கல்வி பெறும் மாணவர் தரத்தை உயர்வடையச் செய்யலாம்.

கல்வியைத் தனியார் மயப்படுத்துவதால், எல்லோருக்கும் கல்வி என்னும் உயரிய நோக்கு சிதற்றிக்கப்படலாம். எனவே பொதுக் கல்வி யைத் தனியார் மயப்படுத்தல் போன்ற சிந்தனைகள் தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டியதோர் அமிசமாகும்.

கல்வி தொடர்பான கொள்கைகள் எல்லோருக்கும் கல்வி என்ற குறிக்கோளை அடையும் நோக்கில் திட்டமிடல் அவசியமாகும். எனவே பிரதேச, தேசிய, சர்வதேச மட்டத்தில் வகுக்கும் கொள்கைகள் எல்லோருக்கும் கல்வி என்னும் இலக்கை நோக்கிய பின்னணியில் வகுக்கப்படுதல் முக்கியமாகும்.

சர்வதேச அடிப்படையில் எல்லோருக்கும் கல்வி தொடர்பான வகை அமைப்பை உருவாக்கி, ஒன்றினணத்து வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளும் வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளும் செயற்படுவதன் மூலம் இலக்கை அடைய முடியும்.

மக்களை எழுத்தறிவுள்ளவர்களாக்கும் பொறுப்பு, அந்நாடுகளின் அரசாங்கங்களின் முக்கிய பொறுப்பாகும். இப்பொறுப்பை யாரும் தட்டிக் கழிக்க முடியாது. எனவே எல்லோருக்கும் கல்வி இலக்கை அடைவதற்கு ஆகக் குறைந்தது, ஒவ்வொரு நாடும் தனது மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் 6% கல்விக்காக ஒதுக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகள் இப் பொறுப்பை நிறைவு செய்யும்போதே, எல்லோருக்கும் கல்வி என்ற சிந்தனையை அடைய முடியும்.

உசாத்துணைகள்

1. உலகச் சிறுவர் நிலை (1999) கல்வி யுனிசெவ்.
2. உலகச் சிறுவர் நிலை (2000) யுனிசெவ்.
3. எல்லோருக்கும் கல்வி (1990) உலகப் பிரகடனம் ஜோம்ரியன், தாய்லாந்து.
4. சர்வதேசக் கல்விப் பரப்புரை (1999) இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கம்.
5. கல்விக்கான உலகப் பிரச்சாரம் (1999) உலகக்கல்வி அமைப்பு, பெஸ்லி யம்.
6. சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயம் (1997) ஐக்கிய நாடுகள் சிறுவர் நிதியம், கொழும்பு.
7. பொதுக்கல்வி மறுசீரமைப்புக்கள் (1997) ஐனாதிபதி செயலணி, இலங்கை.

